

ΑΡΧΙΜ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΒΙΟΣ
ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΟΣΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ

ΚΤΙΤΟΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 1937

ΤΥΠΟΙΣ "ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ,"

4—ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ—4

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ ἁγία ἡμῶν Πίστις οὐδέποτε ἐπαύσατο παράγουσα ἄνδρας ἀνωτέρας ἠθικῆς καὶ οὐρανοπετοῦς ἀρετῆς· καὶ οἱ ἄνδρες οὗτοι ἀγιάζουσι διὰ τοῦ ἑξαισίου βίου αὐτῶν πᾶσαν ἐποχὴν, ὅσονδήποτε καὶ ἂν χαρακτηρισθῇ αὕτη ἐποχὴ καταπτώσεως καὶ διαφθορᾶς οἷα ἡ ἡμετέρα.

Αὕτη ἀληθῶς παύσχει ἀφθονα τὰ στίγματα τῆς παρακμῆς· ἡ θρησκευτικὴ ἀδιαφορία πλεονάζει, τὰ κρούσματα τῆς ἠθικῆς διαφθορᾶς ἐμφανίζονται πυκνά καὶ δεινά, τὸ ἔγκλημα καὶ ἡ πρὸς αὐτὸ ροπὴ, οἷοι ἀποχαλινωθέντα, σοβοῦσιν ἀνά τὰς κοινωνίας, ἀπειλοῦντα τὴν διάλυσιν οἴκου, κοινωνίας, πολιτείας, αὐτῆς τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης. Ἐν τούτοις, ἐφ' ὅσον ἡ ἁγία πίστις τοῦ Χριστοῦ στήκει ἀσάλευτος ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐλπίς τῆς σωτηρίας μένει ἐδραία, καὶ οἱ πολλοὶ ἀφανεῖς τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἄνθρωπον καθήκοντος ἐργάται, βαδίζοντες τὴν πρὸς τὰ ἄνω ὁδὸν τῶν θλίψεων, ἀκλινεῖς καὶ εὐθὺ ἐμπρός, οὐδέποτε δὲ πρὸς τὰ ὀπίσω βλέποντες, ἀποτελοῦσι τὴν ζύμην τὴν ζυμοῦσαν ἐν τῷ πνεύματι τοῦ Κυρίου τὸ ὑπέροχον φύραμα. Καὶ ἀντιμέτωποι τῶν θορυβοποιῶν τοῦ κακοῦ καὶ τῆς ἁμαρτίας, τῶν πάσῃ μεθόδῳ καὶ μηχανῇ ὑπονομευόντων τὰ θεμέλια τοῦ κόσμου, ἐγείρονται ἐν ζήλῳ Θεοῦ οἱ ἀθληταὶ τῆς πίστεως, καὶ ἐν τῇ ἄνωθεν βοήθειᾳ ὀρθοῦσι τὴν ταπεινὴν ἀλλ' εὐλογημένην αὐτῶν ἀρετὴν καὶ αἴρουσι τοὺς γνωρίμους καὶ παλαιφάτους θριάμβους τῆς πίστεως καὶ ἰδρῶουσι περίλαμπρα τὰ κατὰ τῆς ἁμαρτίας τρόπαια. Οὗτοί ἐστιν οἱ φέροντες ἐπὶ τῶν μετώπων αὐ-

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ Θ'.

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ

ΕΝ ΟΣΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛ. ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ

ΚΑΙ

ΚΤΙΤΟΡΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΤΩΝ ΜΟΝΑΖΟΥΣΩΝ

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ

Ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν ᾧδαῖς ἀνυμνήσωμεν, ἐν φωναῖς μακαρίσωμεν, τὸν ἁγίως λάμπαντα ἐν τοῖς πέρασιν, καὶ διὰ βίου καὶ πράξεως, καὶ λόγου καὶ χάριτος, καὶ θαυμάτων ἱερῶν, τοὺς θεσμοὺς σφραγισάμενον, τοὺς τῆς πίστεως, καὶ θεόθεν ἀξίως δοξασθέντα τὸν Νεκτάριον τὸν θεῖον, Ἱεράρχην τὸν ἀκρέμονα.

Επαγάλου καὶ χόρευε, καὶ τὰς χεῖράς σου κρότησον, Ἐκκλησία σήμερον ἡ Ὁρθόδοξος· ἰδοὺ γὰρ ἄρτι ἐξέλαμψεν, ὁ Θεῖος Νεκτάριος, ὥσπερ ἥλιος λαμπρός, τῷ σεπτῷ σου δρίζοντι, καὶ κατηύγασε, τοὺς υἱοὺς σου ἀκτίσιν εὐσεβείας, καταθάλλων τοὺς ψυγένας, καὶ ἀνορθῶν τοὺς ἐκκλίνοντας.

Εἰς ὄσμήν τοῦ λειψάνου σου, συνδραμόντες, Νεκτάριε, εὐωδίαςνάματα κομιζόμεθα, καὶ ἰαμάτων χαρίσματα, δι' ὧν ἀπελαύνεται τῶν δαιμόνων ἡ φορὰ, καὶ αἰρέσεων λύεται, ἡ ἐπήρεια, καὶ ἐδράζονται, Πάτερ, ἀραρότως, αἱ κλονούμεναι καρδίαι, Ὁρθοδοξίας τοῖς δόγμασι.

Τὴν Μονὴν ἣν ἀνήγειρας, καὶ κανόσι τετείχιας, εἰς ψυ-

τῶν τὴν σφραγίδα τῆς χάριτος, καὶ ἀμοιβὴν ὑπέροχον τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς προορισμοῦ αὐτῶν, καὶ τὴν ἐν τῷ παραδείγματι αὐτῶν ἀναζύμωσιν καὶ ἀνακαίνισιν τῆς κοινωνίας, ἐν ἣ ἐτράφησαν καὶ διέλαμψαν.

Τοιοῦτος πρωταθλητῆς τῆς χριστιανικῆς ἀρετῆς ἐγένετο ἐν τοῖς ἐσχάτοις τούτοις καιροῖς ὁ ἐν Αἰγίνῃ ἀναπαυόμενος Πενταπόλεως καὶ τῆς γεραρᾶς Ριζαρείου Σχολῆς διευθυντῆς Νεκτάριος, ὃν ὁ Θεὸς διὰ τὴν ὑπέροχον ἀγιότητα τοῦ βίου ὡς ζῶντα καὶ τελευτήσαντα ἐδόξασεν, ὥστε καὶ θαύματα εἰς τοὺς ἐν πίστει προστρέχοντας εἰς τὴν ἱερὰν σορὸν αὐτοῦ νὰ τελῶνται, ἀψευδὲς σημεῖον τῆς ἐν τῷ χορῷ τῶν δικαίων καὶ τῶν ἁγίων κατατάξεως αὐτοῦ.

Καὶ ἐπειδὴ δίκαιον εἶναι οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ καὶ ὑπὸ ἀνθρώπων νὰ τιμῶνται καὶ ἐν ἐκκλησίαις νὰ γεραίρωνται πρὸς ἕξαρσιν τοῦ θρησκευτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ παραδειγματισμὸν τῶν πιστῶν, ὁ ταπεινὸς συνθέτης τῆς ἱερᾶς ταύτης ἀκολουθίας ἐνόμισεν ὅτι ἐκπληροῦ καθήκον ἱερὸν δημοσιεύων ταύτην, ἐν τῇ ἐλπίδι ὅτι εἰσφέρει τι, ἔστω καὶ ἐλάχιστον, εἰς τὸ γιγαντιαῖον οἰκοδόμημα πίστεως καὶ ἀρετῆς, οἷον εἶναι ἡ ἀγία ἡμῶν καὶ μόνη ἀληθινὴ τοῦ Χριστοῦ θρησκεία. Προῖόν πόθου ἱεροῦ καὶ εὐλαβείας, καὶ περ πτωχὸν καὶ ἄτεχνον, τὸ ἐλάχιστον τοῦτο πόνημα, ἀποδίδεται εἰς τὰς χεῖρας τῶν εὐσεβῶν, παρακαλουμένων νὰ ἐκτιμήσωσι τοῦτο οὐχὶ κατὰ τὴν λογοτεχνικὴν ἀξίαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν εὐλαβῆ προαίρεσιν.

χῶν Νεκτάριε περιποίησιν, φρούρει ἀπαύστως καὶ φύλαττε, ταῖς σαῖς παρακλήσεσιν, ἧ ἀπόκειται σεπτῶς, θησαυρὸς ὡς πολῦτιμος, τὸ σὸν Λεῖψανον, ὑπὲρ νόμον καὶ τέχνην ἀνθρωπίνην σῶον ἀφθαρτον μυρίπουν, χαριτωθὲν Θεῖῳ Πνεύματι.

Δόξα Ἑχτος α'.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, καινὴν χορείαν συστησάμετοι, τὸν νεοφανῆ φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας, Νεκτάριον τιμήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἐν ταῖς καθ' ἡμᾶς ἡμέραις, ἐν ἀγνότητι καὶ πολιτείᾳ ἀμέμπτῳ τῶν τοῦ Χριστοῦ ἰχνῶν ἐραυζάμενος, τῆς ἀγιαστικῆς δυνάμεως, ἀνεδείχθη ὄργανον διὰ καὶ τῆς ἀπάτης, τὰ θολερὰ ξηράνας ῥεύματα τὴν Ἐκκλησίαν κατεδρόσισεν ἥτις καὶ τὸ εὐκλεέστατον σῶμα αὐτοῦ, ὡς Βασιλείον κόσμον περιφέρουσα, ἐρρωμενέστερον τῇ πίστει ἐνίδρυσται, ἱερῶς βοῶσα: Ἴδου ὁ ἐμὸς ἀληθὴς καρπός, στέφος μοι γεγένηται, καὶ τὰς κενοφώνους ἐρσεσχέλιας, φρούδας ἀναδείκνυσσι καὶ πρεσβεύει τῷ Λόγῳ, εἰρήνην σταθερὰν δωρήσασθαι, παντί μου τῷ πληρώματι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παροῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἄγνων λαγόνων σωσθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Ἀπόστιχα.

Ἑχτος Β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ορθρος νεοφεγγής, Νεκτάριε ἐφάνης, νυκτὶ τῆς ἀμελείας, πυρσεύων τοῖς ἐν κόσμῳ, δικαιοσύνης ἔλλαμψιν.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Ορηξ νεοθαλής, πεφυτευμένος ὄφθης, ταῖς θεαῖς διεξόδοις, καρποφορῶν ἀπαύστως, τοῦ Πνεύματος τὰς χάριτας.

Στίχ. Τιμίος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος...

Υψωσον τὴν φωνήν, Χριστοῦ ἧ Ἐκκλησία, καὶ κρότει εὐχαρίστως, τοῦ Θεοῦ Νεκταρίου, τὴν μνήμην τὴν πανίερρον.

Δόξα. Τριαδικόν.

Σοὶ πρόπει Παντουργέ, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, ὅτι τὸν Ἱεράρχην, τὸν θεῖόν σου ἐδόξασας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φέγγει τῷ ἐκ τῆς σῆς, γλυκείας φωταυγείας λαμπόμενος, Παρθένε, Νεκτάριος ὁ θεῖος, ὡς φῶς ἡμῖν ἐπέφανε.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ, καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιакόν. τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν σίχους η'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἑχτος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ω τοῦ παροδόξου θαύματος! Ἐν αὐχμῶδει καιρῷ, ἕδωρ τὸ ἀλλόμενον, Νεκτάριος ὁ σοφός, ἐν κόσμῳ ἔβλυσεν. Ἀρθεύθητι δαιμιλῶς, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐν Πνεύματι. Πιάνθητε ἱερῶς, οἱ τοῦ νυμφώνος υἱοὶ ἀνακραζόντες: Χαίροις ὁ τρυφῆς χειμάρρους, ὁ προορέων ἄκασι, τὸ ἀθάνατον Νέκταρ, γεραίρουσι τὴν μνήμην σου

Βαβαὶ τῆς σῆς προμηθείας Χριστέ! ὡς γὰρ θεῖον κλῆμα, τῆς ζωῆς ἡ ἄμπελος, Νεκτάριον τὸν σοφόν, ἄρι ἐξέτεινας, τῶν θεῶν σου ἀρετῶν, καὶ τῶν ἡθῶν γεωροῦντα τοὺς βότρυας, καὶ οἶνον τῶν δωρεῶν, τὸν τὰς καρδίας εὐφραίνοντα στάζοντα, καὶ τὴν μέθην τῆς κακίας, Σῶτερ καταπαύοντα, καὶ παρέχοντα πᾶσιν, ἱαμάτων τὴν πιότητα.

Σήμερον λαμπρῶς εὐφραίνονται, τῇ καινῇ σου μνήμῃ, τῶν πιστῶν οἱ σύλλογοι, σκιρτᾷ δὲ πνευματικῶς, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ὁρῶσά σε ἀληθῶς, ἀγιωσύνης τῷ ὕψει ἐμπρέποντα, Νεκτάριε ἱερέ, καὶ καθαιροῦντα τῆς πλάνης τὸ ὕψωμα, καὶ ἐμφράττοντα τὰ χεῖλη, τὰ δεινῶς λαλήσαντα, ἀδικίαν εἰς ὕψος, τῆς τοῦ Λόγου, Πάτερ, γνώσεως.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος ! πῶς οὐδόλως εἶξε, τῇ φθορᾷ Νεκτάρει, τὸ σῶμά σου τὸ σεπτόν, νόμφ τῷ τῆς φύσεως, ἀλλ' ἀφθαρτον καὶ λαμπρόν, καὶ εὐωδίας ἀνάπλεων δεικνυται, θαυμάτων μαρμαρυγᾶς, καὶ ἰαμάτων ἐκστίλβον λαμπρότητας ; ἀλλ' ἢ δωρεᾷ τῇ Θεῖα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῇ διδούσῃ ἐκάστω κατ' ἀξίαν τὰ χαρίσματα.

Ἔτερα Προσόμοια.

Ἦχος Β'. Ποίσις εὐφημιῶν.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν τὸν Ἱεράρχην ; Τὸν ἐκ Σηλυβρίας ἀστράψαντα, καὶ τὴν Οἰκουμένην φαιδρύναντα, τῆς Ὁρθοδοξίας τὴν λαμπάδα τὸ νέον, τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα, τὸ Θεῖον, φιλοσοφίας ἐνδιαίτημα τούτου γὰρ ὁ Δεσπότης, ὡς κεκαθαυμένον, προσελάβετο ἱερῶς, καὶ δόξης ἠξίωσεν, οὐρανοῦ ὡς φιλόανθρωπος.

Ποίοις μελωδικοῖς ἄσμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην ; Τὸ τῆς εὐσεβείας θεμέλιον, καὶ τῆς ἀνομίας τὸ θέριστρον, τῆς Θεολογίας τὴν καθάραν τὸ σκεῦος, τῶν δωρεῶν τοῦ Παντοκράτορος, τὸν κῆπον, τὸν εὐωδέστατον τοῦ Πνεύματος, τῆς ἀφθαρσίας τὸ ῥόδιον, τῆς φθορᾶς τὴν πτῶσιν, δι' οὗ δαιμόνων ὄφρυν Χριστὸς καταβέβληκεν, ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνωδιῶν ἄνθεσι, στεφανώσωμεν τὸν Ἱεράρχην ; Τὸν ἀριφανῶς βεβαιώσαντα, τοῦ Εὐαγγελίου τὰ δόγματα, διὰ πράξεως καὶ θεωρίας τὸν στῦλον, τῆς ἀληθείας τὸν ἀκράδαντον, τὸν λίθον, τῆς Ἐκκλησίας τὸν ἀδάμαντα, ἐν ᾧ τῆς ὕλης τὸ κῶμα, προσβαλὸν ἐρράγη, καὶ ἠδράσθησαν ἀκλινῶς, πιστῶν αἰ διάνοιαι τὴν Τριάδα μεγαλύνουσαι.

Ποίοις ἁσματικοῖς ῥήμασι, μακαρίσωμεν τὸν Ἱεράρχην ; Τὸν ἐν μέσῳ τύρβης βιώσαντα, πολιτείαν θεῖαν καὶ ἄμειπτον, καὶ θαυμάτων χάριν εἰληπτότα τὸ θεῖον, τῶν θλιβομένων παραμύθιον, τὸ μέγα, τῶν ἀσθενούντων ἰατήριον, τὸν τῆς Αἰγίνης φωστῆρα καὶ φρουρὸν καὶ σκέπην, δι' οὗ πληθὺν ἀγαθῶν, ἀπαύστως πορίζεται, ἀνυμνοῦσα τὸν Φιλόανθρωπον.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἦχος α'. (Ὁκτώηχον ').

Θεαρχίῳ νεύματι, πάντοθεν τῶν Ὁρθοδόξων οἱ σύλλογοι, ὑπὸ φωτὸς αὐγασθέντες ἀγόμενοι.

Ἦχος πλ. α'.

Κατειληφότες τὸ πανέντιμον, καὶ πανευκλεές σου σῆγος, ἐνθέως προσπτύσσονται.

Ἦχος β'.

Αἰ δὲ ἀνώτεροι τῆς Ἐκκλησίας τάξεις, σὺν εὐσεβείᾳ ἀπάσῃ παραγενόμενοι.

Ἦχος πλ. β'.

Τὴν φωτοφόρον καὶ θεοδόξαστον θήκην γεραίρουσι, τῷ δεῖν κρατούμεναι τῶν ὑπὲρ νοῦν δὲ ἐμφορούμεναι, ἁσματικῶς ἐκβρῶσι, ταῖς κατωτέραις χοροστασίαις : Ἴδου ὁ θεόφρων Νεκτάριος παρατίθεται.

Ἦχος γ'.

Αραγε τοῖνον τὸν ὕμνον, καὶ τοῦτον ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνήσατε, ὡς τοῦ Τρισηλίου φωτὸς δοχεῖον.

Ἦχος βαρῶς.

Διὰ τούτου γὰρ αἱ δαψιλεῖς δωρεαί, Αἰγινήταις νέμονται ᾧ προσπελάζειν οὐ παυσόμεθα, εἰ καὶ ἄξιον γέρας, προσκομίζειν ἀδύνατον.

Ἦχος δ'.

Τούτου γὰρ ἡ ἀφθαρσία, καταπλήττει πᾶσαν ἔννοιαν.

Ἦχος πλ. δ'.

Διὸ πάνσοφε Ἱεράρχα, αἰεὶ σὺν Θεοτόκῳ Μαριὰμ, Ἀρχάντῳ

Εἰ βούλη ψάλλε τὸ ἀνωτέρω δίχορον ὀκτώηχον Δοξαστικόν· εἰ δέ, εἰπέ τὸ ἐπόμενον αὐτομονόχορον.

Κόρη, πρόσβενε διὰ παντός, ἀσάλευτον διατηρεῖσθαι, ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας, τὴν Ἐκκλησίαν δεόμεθα.

Ἦχος α'.

Εν σοὶ αὐτῇ, κανχωμένη κρατύνεται.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον φαιδρῶς ἐξέλαμψεν, ὡς ἀστὴρ νεοφανής, ἡ νέα πανήγυρις, τοῦ Ἱεράρχου Νεκταρίου, τὴν Ἐκκλησίαν καταλαμπρύνουσα. Δεῦτε οὖν Ὁρθοδοξίας οἱ τρόφιμοι, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, τούτῳ ἐκποθήσωμεν· χαίροις ὁ τῆς ὕλης μὴ περιπαρεῖς τῇ πλεκτάνῃ, ἀλλ' ὡς εὐώδης ῥόδον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν βλαστήσας· χαίροις ὁ τῇ παιδείᾳ τὴν ἀρετὴν συνάψας, ἐξ οὗ τῆς Θείας υἰοθεσίας, ἐθυσάρισας τὸν πλοῦτον· χαίροις τῆς εὐσεβείας ὁ λαμπτήρ, ἱεραρχίας ὁ γνώμων, καὶ τῆς Αἰγίνης πολιοῦχος Θεόδοτος. Διό, καμμάκαρ Νεκτάριε, τῷ τῆς μεγαλωσύνης θρόνῳ παριστάμενος, ἀπαύστως ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλέχουτον τόκον; Ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας υἱὸς μονογενῆς ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύ-ει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλειθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλῇ αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιώτερα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ

γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. Καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προύσταμαι ἐμὴν φωνήν, υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυνξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον μου χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σχολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνώσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶν ἐτῶν μεμέτρηται. Ποιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ μετὰ τῶν ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ δεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μὴδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσιοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκταῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγῆσει. Φῶς δικαίους διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα

σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος δόσις καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπῶντων αὐτήν. Ὁ ὀρθοῖσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιᾷσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμεριμνος ἔσται· ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα, καὶ ἐραστής ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου· καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἑμαυτῷ· ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γὰρ ἔστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σοφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὐτὴ διδάσκει δικαιοσύνην, καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἔστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκεις καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. Καὶ πᾶσι σύμβουλος ἔστιν ἀγαθή· ὅτι ἀθανασία ἔστιν ἐν αὐτῇ καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὄλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσποζῇ τῶν ὑπὸ Σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν ἐν δσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν Σῶν Θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ μὲ ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος Σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου· ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστον ἔστι παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Εἰς τὴν λιτὴν.

Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἀγάλλου καὶ χόρευε, ἡ νύμφη ἡ ἐκλεκτή, τοῦ Μεγάλου Βασιλέως. Ἰδοὺ

γὰρ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γενεᾷ κέρας σωτηρίας σοὶ παρέσχετο, ὁ ἔκουσίως παθῶν ὑπὲρ Σοῦ τὸν ἠγιασμένον αὐτοῦ θεράποντα, Νεκτάριον τὸν θεῖον· δι' οὗ οἱ υἱοὶ σου, τῇ καλῇ ὁμολογίᾳ κρατύνονται, καὶ δοκησισόφων τὰ ληρήματα, ἐκποδῶν ποιοῦνται· ὅθεν ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι, καὶ ἐν ἰσχύϊ ἀναβόησον. Γνωῖτε ἔθνη καὶ ἠττάσθε, ὅτι μετ' ἐμοῦ ἔστιν ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος, ὁ καὶ τὸν Ἱεράρχην αὐτοῦ δοξάσας, καὶ παρῶν δι' αὐτοῦ τοῖς τέκνοις μου, εὐφροσύνην καὶ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'.

Τίς μὴ σκιρτήσει; ἢ τίς μὴ χορεύσει ἐν πνεύματι, ἐπὶ τῇ καινῇ πανηγύρει, τοῦ Ἱεράρχου Νεκταρίου; Οὗτος γὰρ τῷ θεῷ φόβῳ ἐλλαμφθεῖς, ἐν καινότητι ζωῆς διέπρεψε, τὸν παλαιὸν ἀποθέμενος ἄνθρωπον ὅθεν καὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ εἰκόνας, τοὺς χαρακτῆρας κτησάμενος, τῆς ἀθανασίας τὴν εὐκαρπίαν, ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἐξήνεγκεν· ἐξ ἧς καὶ ἡμεῖς γενόμενοι, Ἀποστολικῶς βοήσωμεν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος γ'.

Δαυτικὴν μελωδίαν, τῷ ἱερομύστη Νεκταρίῳ ψαλμικῶς ἄσωμεν λέγοντες, Μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοὶ ἔσται, παμμακάριστε Νεκτάριε· σὺ γὰρ τὴν ψυχικὴν κατανοήσας εὐγένειαν· εἰλικρινῶς τῷ Λόγῳ ἐδούλευσας, σωφρόνως καὶ δικαίως πολιτευσάμενος· ὅθεν τὰ πρὸς Θεόν, ἱεροπρεπῶς τελέσας, ὡς Ἀρχιερεὺς δσιος καὶ ἄκακος, ἐν οἴκῳ Κυρίου ὡς λύχνος ἔλαμψας, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπουσι τὸ φῶς, ἐν τῇ σκοτίᾳ τούτου τοῦ αἰῶνος, ἀνυμνοῦντες ἀπαύστως, τὸν Φωτοδότην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ἦχος δ' αὐτός.

Ιεραρικῶς ἐνδιαπρέψας, τὸ δοθέν σοι τάλαντον, Εὐαγγελικῶς ἐπλεόνασας, Θεηγόρε Νεκτάριε· ὅθεν τῆς κοσμικῆς ἀποστάς συγχύσεως, δι' ἡσυχίας Θεῷ ἠνώθης θεοειδῆς γενόμενος· ἐγτεῦθεν ὡς φοῖνιξ ὑψίκομος, ἐν Αἰγίνῃ ἐξήνθησας, τῶν θεῶν οἰκτιρῶν καρποδοτῶν τὸν πλοῦτον, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἀπονέμων, τοῖς πιστῶς τιμῶσι τὴν μνήμην σου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐύγε τοῦ πόθου σου, Ἱεράρχα Νεκτάριε, ὑπέρευγε τοῦ βίου σου, ὃν ἀμέμπτως διέδραμας· τίς οὖν μὴ θαυμάσῃ σε, τὸν ὄντως ἀξιάγαστον; Σὺ γὰρ ἐν ταῖς πονηραῖς ἡμέραις, οὐκ ἐνάρκησας τὸ σύνολον, οὐ παρεγράψης τῆς κρείττονος στάσεως, ἀλλ' ἐπὶ Κύριον τὰς ἐλπίδας σου θέμενος, χρηστότητα ἐποίησας καὶ δικαιοσύνην ἠρετίσω· καὶ νῦν τὸν ἀμαράντινον ἀναδησάμενος στέφανον, τῇ οὐρανίῳ Ἱεραρχίᾳ συνήφθης, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε τῶν πιστῶν αἱ πατριαί, δεῦτε ἐν Αἰγίνῃ συνδράμωμεν, δεῦτε καὶ πίστει ὑψώμεθα, ξενοπεπῆ θαυμάσια· ἰδοὺ γὰρ ἡ δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου, Ἀθανάτοις χάρισι δοξάζει, τὸν οὐρανόφρονα Νεκτάριον. Ὅθεν καὶ τῇ φθορᾷ ἀπρόσιτον δείξασα, πηγὴν ἰαμάτων εἰργάσατο, τὸ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον· ἐξ οὗ ἐμφορούμενοι ἀρωματιζούσης δυνάμεως ὁσμὴν ζωῆς ἀντλήσωμεν. Δαυτικῶς ἐκβοῶντες. Μέγας εἰ Κύριε! καὶ τῆς μεγαλωσύνης σου οὐκ ἔσται πέρας, δι' ἧς, Φιλάνθρωπε, ἐλέησον καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζομέν σε, σὶ πιστοὶ κατὰ γρόος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, ἐξαναστάς ὡς ἀνέσπερος ἥλιος, ἀκτίσιν Ὁρθοδοξίας, καὶ τῶν θαυμάτων φωτὶ καταυγάζων πᾶσαν τὴν ὑφήλιον· ὑφ' οὗ ταῖς ἐλλάμψεσιν, ἀθείας ἐλήλαται, ἡ σκοτοδίνη, καὶ αἰρέσεων πέπτωκε, τὰ ἀνίδρυτα, καὶ ζοφώδη ὑψώματα· λύχνος ὁ παμφάεστατος, πυρρὸς ὁ ἀκοίμητος, ὁ ἑσπφόρος ὁ νέος, ἡ ἀστραπὴ ἢ τοῦ Πνεύματος· Χριστὸν ἐκδυσώπει, Παμμακάριστε σωθῆναι τοὺς σὲ γεραίροντας.

Στίχος. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν...

Χαίροις ἡ νεκταρόδης πηγὴ, ἐξ ἧς ἐκβλύζει, ὑετὸς κόσμου ὕψιμος, ὡς ὕδωρ παλινζωίας, καὶ καταρδεύει αἰεὶ, τὰς τῆς Ἐκκλησίας Πάτερ αὐλακας· λειμῶν ὁ τοῦ Πνεύματος, ὁ ἀνθήσας λαμπρότητα, χειμῶνος ὥρα, τοὺς καρποὺς τοὺς τῆς πίστεως, καὶ τὰς χάριτας, ὡς Χριστὸς ἐπηγγείλατο· δρόσος ἡ νεοστάλακτος, πιστοὺς ἀναψύχουσα, ἐωθινὴ θεία αὔρα, ἢ τὰς καρδίας εὐφραίνουσα, τῶν σὲ εὐφημοῦντων, ὡς θεράποντα τοῦ Λόγου, Θεεῖ Νεκτάριε.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται...

Χαίροις ὁ ἀπὸ βρέφους Θεῶ, ἀνατεθεὶς ὡς Σαμουὴλ ὁ Θεοπέσιος, καὶ τούτῳ ἱερατεύσας, ὡς Ἀαρὼν ὁ κλεινός, τοῦ Δαυὶδ· τὸ προῶν μιμησάμενος· διὸ καὶ διέπρεψας, ὡς ποιμὴν ἀκραιφνέστατος, καὶ οἰκονόμος τῆς ποικίλης τοῦ Πνεύματος, Πάτερ, χάριτος, τῆς θεόθεν δοθείσης σοι· ἔγθεν οἶα περ μέλισσα, Πατέρων τοῖς ἀνθεσιν, προσομιλήσας τὸ μέλι, τῆς ἀπαθείας συνήθροισας, δι' οὗ ἀπαμβλύνεις, τῆς ἀπάτης τὴν πικρίαν Θεεῖ Νεκτάριε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐχει μὲν, ἡ ἀκατάλυτος Σκηνὴ καὶ ἄμωμος, αἰοδίμε Νεκτάριε, τὴν ἡγιασμένην ψυχὴν σου, προσθήκη ἀγαλλιάσεως, δι' ἧς ὁ Λόγος, τῆς ἀφθαρσίας τὴν εὐπρέπειαν, ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἐμορφώσατο. Ἐχει δὲ καὶ τὸ πανέντιμον, καὶ χαριτόβρυτόν σου σῶμα, ἢ στρατευομένη Ἐκκλησία ἐπὶ γῆς, ἔρεισμα ἄσειστον καὶ τεῖχος, καθ' ὁρμημάτων τῆς κακίας καὶ ἐπιθέσεων ἑτεροδόξων καὶ ὕλιστῶν. Στήριξον πανεύφημε, τὰς σαλευομένας καρδίας, ἐν τῷ θεμέθλῳ τῷ στερεῶ, καὶ φρουρεῖ τὴν Αἴγιναν, τὴν αἰεὶ σε γεραίρουσαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένε, ἢ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μητέρα Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὼν ἱκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἢ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμά-

των, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Τό, νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Σηλυβρίας τὸν γόνον καὶ Ἐφῶς τὸ καύχημα, τῆς Ὁρθοδοξίας τὸν στύλον καὶ Αἰγίνης τὸ ἔρεισμα Νεκτάριον τιμήσωμεν πιστοί, ὡς νέκταρ γὰρ ἀνέβλυσεν ἡμῖν ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀριφανῶς ἀρδεύων τοὺς κραυγάζοντας· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ ἀφθαρτώσαντι, δόξα τῷ ἐν ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς λαμπρῶς σὲ ἀγίασαντι.

Ἔτερον. Δόξα. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Προσεγγίσας τὸ στόμα τῆς διανοίας σου, τῇ πηγῇ τῆς σοφίας, πάτερ Νεκτάριε, τὸν γλυκασμὸν τὸν ἀληθῆ βρούεις τοῖς πέρασιν, καὶ ἐπιρραίνεις δαψιλῶς λαμάτων θησαυρὸν τοῖς πιστεῖ προσερχομένοις τῷ ἱερῷ σου Λειψάνῳ, τῷ δοξασθέντι Θεῷ Πνεύματι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, Χαῖρε καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχειμάστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Ἀπόλυσις τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ως δένδρον εὐθαλές καὶ ὑψίκομος φοῖνιξ, ἀνθεὶς διὰ παντός ψυχικὴν εὐκαρτίαν, ἐξ ἧς διατρέφονται Ἐκκλησίας οἱ

τρόφιμοι· σὺ γάρ, Ὅσιε, τὴν διαμένουσαν βρωσὶν κληρωσάμενος, θαυμάτων νέμεις τὸ μάννα τοῖς πόθῳ τιμῶσι σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Φωτισθεὶς ταῖς ἀκτίσι τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, ἐκ νεότητος, Πάτερ, Χριστὸν ἠγάπησας, ἀγγελικὴν διαγωγὴν σοφῶς ἐλόμενος· πρὶν γὰρ ἢ γνῶναι πονηρὸν ἐξελέξω τὸν καλόν, Νεκτάριε Θεοφόρε· καὶ νῦν ἀπαύστως δυσώπει ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην τοῦ Παντοκράτορος, τὸν πυρίμορφον θρόνον τοῦ πάντων Ἄνακτος, τὴν Θεοχώρητον σκηνὴν καὶ πολυώνυμον, τὸν οὐρανὸν τὸν λογικόν, δι' οὗ ἐξέλαμψεν λαμπρῶς ὁ Ἥλιος τοῖς ἐν σκότει, τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, ἀσματοῦς ὑμολογήσωμεν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν καθαρότητα τῆς πολιτείας σου καὶ τὴν ἀγνότητα τῆς διανοίας σου ὡσπερ θυμίαμα δεκτὸν ὁ Λόγος προσδεξάμενος, λαμάτων κρήνην σε ἐν Αἰγίνῃ ἀνέδειξε καὶ ταμεῖον ἄσυλον θεϊκῆς ἀγαθότητος, ἐξ οὗ τῆς εὐλογίας τὴν χάριν διὰ παντός, Πάτερ, καρπούμεθα.

Δόξα. Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καταπλήττει εὐπρεπῶς τὰς διανοίας τῶν πιστῶν καὶ ποιεῖ θαμβητικῶς τὰς διδασκὰς αἰρετικῶν, τοῦ σοῦ Λειψάνου τὸ θαυματουργήμα Ὅσιε· ὅτι ὡσπερ ζῶν, πέλει κοιμώμενος, τὰ σήμαντρα ἐν σοὶ φέρων τῆς χάριτος, καὶ ἀποπνέων μυρίπνοον εὐπνοίαν ὡς ἐξ Ἑδῆμ προσπηγάζουσας. Μεγάλῃ ὄντως ἡμῶν ἡ πίστις ἢ δεδοξασαι, Νεκτάριε!

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτῶν ὄλων συνοχεὺς οὐσιωδῶς ἐν σῇ γαστρὶ συσχεθεὶς ὡς ἀγαθός, ἄνθρωπος πέφηνε διπλοῦς, μίαν ὑπόστασιν καὶ μετὰ

σάρκωσιν φέρων ὡς Υἱὸς Πατρὶ ὁμότιμος, Ἄχραντε Ἀγνή. Θεοχαρίτωτε, καὶ τὸν αὐτοῦ Ἱεράρχην Νεκτάριον, πολιτευθέντα ὡς ἄγγελον, κόσμῳ δεικνύει δεδοξασμένον, πρὸς ἀληθείας βεβιώσιν.

Μετὰ τὸν Πολυέλαιον. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ορθοδόξων δογμάτων ἐρμηνευτής, διδαχῶν θεοφθόγγων ὑφηγητής δεικνύμενος ὄσιε, Ἱεράρχης ὡς ἔνθεος, τοῦ ζωηφόρου ξύλου, εἰς κόρον ἐτρύφησας τὴν κοσμικὴν ἀπάτην σοφῶς βδελυξάμενος ὄθεν ἐν Αἰγίῳ, γεγονὼς τὴν Μοῦνη σου τῇ πίστει κατέπηξας καὶ Θεῷ καθιέρωσας, Νεκτάριε. Πρόσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πίστει, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Μυροθήκη χαρίτων ὑπερφῶν, πανευῶδες δοχεῖον μυστικῶν, φιάλη πολύτιμος, ἀρωμάτων τοῦ Πνεύματος, ἡ σὴ σαφὴς ἐδείχθη, βλυστάνουσα πάντοτε ὡς μέλι τὸ ἐκ πέτρας θαυμάτων ἀπόρροιαν ὄθεν καὶ δαιμόνων ἀπελαύνουσα σμήνη, ψυχῶν ἀρωσθήματα καὶ σωμάτων οἰδήματα θεραπεύει, Νεκτάριε. Πρόσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μανναδόχον Σε στάμνον καὶ λογικὴν, φωτοφόρον λυχνίαν καὶ τηλαυγῆ, ὁ θεῖος Νεκτάριος, ἱερῶς ἐπιστάμενος, ταῖς σαῖς φωταγωγίαις καρδίας τὰ ὄμματα ἠνγάσθη καὶ τὴν λήμην ψυχῆς ἀπεκάθηρεν ὄθεν σὲ Παρθένον, ἐν ταύτῳ καὶ Μητέρα τοῦ Λόγου πανάφθουρον, ἱεροῖς ἐν συγγράμμασι, Θεοτόκε ἐκήρυξες μεθ' οὗ τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, ἐκδυσώπει ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, καὶ παντοίων θλίψεων.

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου καὶ τὸ Προκειμένον.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Συχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη...

Εὐαγγέλιον τὸ ἐν τῷ ὄρθρῳ τῆς 13 Νοεμβρίου.

Ὁ Ν'. ψαλμός. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Μετόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Σύχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα...

Πάτερ Ἱεράρχα Νεκτάριε, σὺ τὸ νέκταρ τῆς ζωῆς δεξάμενος, τῆς ἀγνωσίας τοὺς χειμάρρους ἐξήρανας· σὺ καὶ τῷ φωτὶ καταυγασθεὶς τῆς ἀγνείας, τῆς ἀνομίας τὴν ὀμίχλην διέλυσας· καὶ νῦν τῷ ἀκροτάτῳ φέγγει προσπελάζων, τὴν τοῦ πόθου σου πλήρωσιν εὖρηκας, τὴν τῶν πρᾶξων γῆν κληρονομήσας· πρόσβευε οὖν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, Ἀρχιερέων ἀκροθίνιον.

Εἶτα οἱ Κανόνες.

Τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς σ' καὶ τοῦ Ἀγίου οἱ δύο εἰς η'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου φέρων τὴν δε ἀκροστιχίδα.

Χαράς νοητῆς ἀξίωσόν με Κόρη Γερασίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Ωδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες Θεῷ τῷ ποιήσαντι θαυμαστὰ τέρατα βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ· ὅτι δεδόξασται.

Δίς.

Χαρίτων τὴν ἄβυσσον ἀποτεκοῦσα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σταγόνα γνώσεως ἐπόμβρησόν μοι Ἀγνή, ὅπως ὑμνήσω εὐσεβῶς τὸ μεγαλεῖα σου.

Ανήροτος ἄρουρα, Παρθένη ὄφθης, ἀσπάρως ἐκφύσασα ζωῆς τὸν πρῦτανιν, τὸν ἐκ θανάτου φθορᾶς ζωοποιήσαντα ἡμᾶς· ὅτι δεδόξασται.

Ρημάτων αἰνίγματα προφητοφθόγγων, ἐν σοὶ ἐπληρώ-

θησαν, Θεοχαρίτωτε· σὺ γὰρ τεκοῦσα Χριστόν, τύπους τοῦ νόμου καὶ σκιάς εἰς φῶς προήγαγες.

Ανθήσασαν ῥάβδον σε ὁ Ἥσαϊας, Παρθένε, προέγραψεν ἐν θεῖῳ Πνεύματι· σὺ γὰρ ὡς ἄνθος τερπνὸν τὸν ὠραΐσταντα τὴν γῆν ἄνθεισι τέτοκας.

*Κανὼν τοῦ Ἁγίου οὗ ἡ ἀκροστιχίς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις.
Γερασίμου.*

Ἦχος δ' αὐτός. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Πανηγύρεως ἡμέρα, εὐφρανθῶμεν πιστοί· νέαν γὰρ εὐφροσύνην τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ προεξένησεν ἰδοῦ, φανείς ὡς ἄστὴρ ὁ θεῖος Νεκτάριος· δεῦτε πάντες προσέλθωμεν.

Καθαρθῶμεν τὰς ἐννοίας καὶ κατίδωμεν, τίς ὁ ἐκλάμψας ἄρι· ὁ Ἱεράρχης τοῦ Χριστοῦ, Νεκτάριος ὁ ἱερός ἐπέστη ὡς φῶς· αὐτὸς οὖν ἐξήστραψε, τὴν καινὴν ταύτην ἔλλαμψιν.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως χορευέτωσαν, γῆ δὲ ἐορταζέτω· ὅτι ἡ πίστις τοῦ Χριστοῦ θριαμβεῦει ἐμφανῶς, ἐξ ἧς ὡς σφραγὶς τοῦ λόγου ἐπέφανεν ὁ θεόφρων Νεκτάριος.

Θεοτοκίον.

Γέννησιν ὑπὲρ αἰτίαν ἐσχηκυῖα ἀνδρός, ἔτεκες ἀπειράνδρος τὸν προαιώνιον Θεὸν ἐν ὁμοιώματι σαρκός, Παρθένε Ἁγνή καὶ ἄφθορος ἔμεινας. Ὡ τοῦ ξένου ἀκούσματος!

Κανὼν δεύτερος τοῦ Ἁγίου, ἐν ᾧ περιέχεται περίληψις τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐνεργηθέντων θαυμάτων. Φέρει δὲ τὴν ἐξῆς ἀκροστιχίδα.

Νέκταρ Θεουργὸν Νεκταριέ μοι βλῦσον.

Ποίημα τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Ναμάτων τοῦ Πνεύματος ἐμφορηθεὶς ὑπεξέκλινας, χει-

μάρρους Νεκταριε τῆς ματαιότητος, καὶ ἀνέβλυσας ἀθανασίας ῥεῖθρον, ἀρδεύων ἐλάσσοτε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ελαία κατάκαρπος Δαυϊτικῶς ἀνεβλάστησας, ἐσχάτοις ἐν ἔτεσιν ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰλάρυνας ἡμῶν τὰς διανοίας, ἐλέφ τῶν πόνων σου, πάτερ Νεκταριε.

Κοσμήσας τὸν βίον σου ἀπὸ νεότητος ὄπισθε, ἠθῶν τῇ σεμνότητι καὶ ἀρετῶν τῷ φωτί, προκεχειρίσαι Θεῷ ἱερατεύειν, ὡς σκεῦος ἐπάξιον τοῦ Θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἀπειράνδρον καὶ κυριώνυμον Δέσποιναν, πλουτήσας βοήθειαν, ἠδέως ἤνεγκας τὰ βουλευματα ἀνθρώπων κακοτρόπων, δαιμόνων τε ἔντασιν, πάτερ Νεκταριε.

Καταβασία. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

ᾠδὴ γ'. ὁ Εἰρμός.

Στερεωθῆτω ἡ καρδία μου εἰς τὸ θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανὸν στερεώσας τὸν δεύτερον καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι τὴν γῆν Παντοδύναμη. *Δίς.*

Σκηνὴ τοῦ Λόγου ἡ ἀμόλυτος, πόλις τοῦ Θεοῦ ἡ περίβλεπτος, ὁ οὐρανὸς ὁ λογικός, ἐξ οὗ κόσμῳ ἐπέφανεν ἀκτὶς θείας ἐπιγνώσεως, ἡ Θεοτόκος ὑμνήσθω μοι.

Νόμους τῆς φύσεως διέλαθες καὶ τὸν Νομοδότην ἀπέτεκες, δίχα φθορᾶς τε καὶ φερμοῦ, Θεοτόκε ἀπειράνδρε, ἐκ τοῦ νόμου ἐκλυτρούμενον τῆς ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ορος ἐδείχθη ἀλατόμητον καὶ δασὺ καὶ πῖον ἐν Πνεύματι, ἐξ οὗ ἐπέφανεν ἡμῖν ὁ ἀπτόμενος Δέσποινα, τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται, ὡς φησὶ Δαυὶδ ὁ προπάτωρ σου.

Πκιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος, τὸ θεοπροπέδ ἱλαστήριον, τῆς εὐδοκίας τοῦ Θεοῦ, ὁ εὐώδης Παράδεισος, ἡ τὸν Λόγον σωματώσασα μεγαλυνέσθω ἐν ἄσμασι.

Τοῦ Ἁγίου. Δεῦτε πόμα πίνωμεν.

Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ κρήνης ἀρχαίας ἀναδιδόμενον, ἀλλ' ἐκ πηγῆς τῆς καινῆς τοῦ νέου θεράποντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεοῦμεθα.

Νῦν πᾶσα πεπλήρωται φωτὸς ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία τῇ φεραυγαίᾳ σου· σὺ γὰρ φωτὸς ὡς υἱός, ἀκτῖνας θαυμάτων ἔσαι, ἀστράπτις Νεκτάριε.

Χθὲς συνεσταυρώθης τῷ Χριστῷ, κοινωνήσας τῆς τούτου εἰκόνας, Ὅσιε, σήμερον δὲ σὺν αὐτῷ δοξάζῃ, τῆς θείας μετασχὼν εὐκλείας, Νεκτάριε.

Θεοτοκίον.

Εσχες ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς καὶ τεκοῦσα Παρθένος ἅλιν διέμεινας, ὃ δὲ τεχνεὶς οὐ βροτός, ἀλλ' ἄνθρωπος ἅμα καὶ Θεός, ὃ θαύματος Ἄχραντε!

Δεύτερος. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Αγάπης τὴν ἔλλαμψιν πλουτήσας διέσχες τὸ νέφος τῆς σαρκὸς καὶ φωταυγῆς τεθέασαι, ἱερουργῶν, Νεκτάριε, τῇ παρειμένῃ ὅσιε, ἦν μυστικῶς ἐξυγίωσας.

Ραντίσματοι ὕδατος τοῦ θείου τὴν βλάβην τῶν δένδρων καὶ φυτῶν, ἀπήλασας Νεκτάριε καὶ εὐλογίας πέλαγος, ἐπιφανεῖς ὡς ἄγγελος, τοῖς Αἰγινήταις ἐπήγασας.

Θαυμάτων τὰ ρεῖθρα ἀναβλύζων, σβεννύεις τὴν φλόγα τῶν παθῶν καὶ παραλύτους, ὅσιε, συσφίγγεις ἐξιώμενος τοὺς δαιμονῶντας χάριτι, τῇ ἐνοικούσῃ τῷ σκήνει σου.

Θεοτοκίον.

Εφάνης ἐν θρόνῳ καθημένη ἐνδόξως, Ἄγνή, τῷ Ἱερεῖ, καὶ τούτῳ ἐφανέρωσας, ἦν ἔσχε διὰ πίστεως προμήθειάν σου Ἄχραντε, ὃ σὸς θεράπων Νεκτάριος.

Καταβασίαι. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εὐσεβείας τελέσας τὸν δρόμον, ὅσιε, εὐπρεπειᾶς τῆς θείας τὸ κάλλος εἴληφες καὶ τὸ διάδημα σαφῶς δόξης τῆς κρείττους καταλιπὼν τοῖς ἐπὶ γῆς τὸ λείψανόν σου τὸ σεπτόν, οὐράνιον θυμηδῖαν καὶ νοσημάτων παντοίων ἀλεξητήριον, Νεκτάριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπέριμον στάμνον καὶ Θεοχώρητον, τὴν Σιών καὶ Θεοβάδιστον, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ μεγαλύνωμεν, ὅτι ἐρρυσάτο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, τεκοῦσα ἀπειρογάμως τὸν Ὑπερούσιον Λόγον, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ῥοδὴ δ. ᾿Ε Εὐερέος.

Εν Πνεύματι προβλέπων, Προφήτα Ἀββακούμ, τὴν τοῦ Ἁγίου σάρκωσιν, ἐκήρυκτες βοῶν: Ἐν τῷ ἐγγίσειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε». *Αἶς.*

Τὴν ἄχραντόν σου μήτραν, ὡς θρόνον ἱερὸν ἀνέδειξε Παρθένε, ὃ Λόγος τοῦ Θεοῦ ὃ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς ἀειδάτων καὶ ἐν γαστρὶ σου ὄλος ὄλω ἐνωθεῖς μοι· ὄθεν ἐπαξίως ὑμνοῦμέν σε.

Η πύλη ἦν προσεῖδεν ὃ Ἰεζεκιὴλ ἀκτίσι λαμπομένην σαφῶς παρθενικαῖς, δι' ἧς διήλθεν ὃ πάντα κτίσας Λόγος καὶ κεκλεισμένην μετὰ τόκον λιπὼν ταύτην, ὕμνοις ἱεροῖς δοξαζέσθω μοι.

Σιών Θεοῦ ὠράθης καὶ κήπος εὐθαλῆς καὶ κλίνη θεοδόχος καὶ κλίμαξ ὑψηλή· σὺ γὰρ ἐν νόμῳ τυπικῶς προκρηυχθεῖσα, τὴν τῶν συμβόλων διεγράψασας εἰκόνα τὸν Δημιουργὸν σωματώσασα.

Αφλέκτως συλλαβοῦσα τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὡς βάτος

πυρφόρος ἐβάστασας χερσὶ τὸν ἐν πυρὶ πάλαι λαλήσαντα καὶ γνόφῳ καὶ ὡσπερ πῦρ καταναλίσκον ὄραθέντα καὶ τὴν ἀμαρτίαν συμφλέξαντα.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Επὶ τῆς θείας φυλακῆς τῶν θεοβρύτων ἀρετῶν στήσας τῆς ψυχῆς τὰς δυνάμεις, Ἰερὲ Νεκτάριε, τὰς πύλας τῆς καρδίας σου ἠνέωξας τῷ Λόγῳ ἐλθόντι, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματί σου, Ὅσιε.

Ἄρσεν μὲν ὡς διανοῖξαν τὴν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός· σὺ δὲ τούτῳ, εἰλικρινῶς ἐπόμενος, ἄμωμος προσηγόρευσαι ἀμέμπτως ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου δικαιοσύνης τὴν τρίβον πορευσάμενος.

Ως ἐνιαύσιος ἀμνός, τῇ καθαρᾷ σου βιοτῇ, ἤχθης τῷ ἀκάκῳ ποιμένι τῷ τυθέντι ἐνδοξε, ὡσπερ ἀρνίον ἄκακον καὶ σοῦ τὰς ἀναιμάκτους θυσίας προσδεξαμένῳ ψυχῶν εἰς περιποίησιν.

Ο προφητάναξ μὲν Δαυὶδ, πρὸ τῆς τοῦ νόμου κιβωτοῦ, ἤλατο σκιρτῶν· ὁ λαὸς δὲ τῆς Αἰγίνης γάννυται πρὸ τοῦ πανσέπτου σκήνου σου πίστει παρεστῶς ἀδιστάκτῳ καὶ τὰς ἰάσεις καρπούμενος, Νεκτάριε.

Θεοτοκίον.

Ριφθεις τῷ ἀνθρακι Ἁγνή, ὁ Ἡσαίας τὴν ψυχὴν, τῆς ὑπερφυοῦς θεωρίας, ἐμφανῶς ἐκήρυττεν. Ἴδου γαστρὶ συλλήψεται, Παρθένος τὸν Προόντα ὡς Λόγον, οὐ νῦν τὴν ἔκβασιν βλέποντες ὑμνοῦμεν σε.

Δεύτερος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Οὐρανόθεν γῆ διψώση, πληθὺν ὄμβρου κατήγαγες, ὡς Ἥλιος πάλαι, πάτερ Ἱεράρχα Νεκτάριε, καὶ εὐλογήσας τὴν ἄμπελον ἀπέδωκεν, ὃ τοῦ θαύματος! συγκομιδὴν τριπλασίονα.

Υψηλῆς ἐπὶ καθέδρας, ὡσπερ λύχνος ἀνέλαμψας, καὶ τὴν

Ἐκκλησίαν, θείαις διδασκαίαις κατεκάλλυνας, ἱεραρχίας τῷ φέγγει πυρσευόμενος καὶ ὑψούμενος δι' ἀκραιφνοῦς ταπεινώσεως.

Ρευματίζουσα ὡς κρήνη ἀφθαρσίας, Νεκτάριε, ἡ σεπτὴ σορός σου τὰ τῶν ἱαμάτων χαρίσματα ἀποδιώκει ψυχῶν τὰ ἀρρωστήματα, κατακλύζουσα τὴν τῶν δαιμόνων ἐπήρειαν.

Θεοτοκίον.

Γεννηθεὶς ἐκ σοῦ ἀσπόρως, Θεοτόκε Πανάμωμε, ὁ πρὸ Ἐωσφόρου ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας ὡς γέγραπται, πνευματικῆς κατηξίωσε γεννήσεως τοὺς κραυγάζοντας· δόξα, Χριστέ, τῇ δυνάμει σου.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμό.

Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκ-
»τός σου Θεὸν οὐ γινώσκωμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν· ὅτι
»Θεὸς ζώντων, καὶ νεκρῶν ὑπάρχεις. *Δίς.*

Ξενίζεις τῇ λοχείᾳ σου Ἀγγέλων τοὺς χοροὺς καὶ σώξεις τῷ σῶ τόκῳ βροτῶν τὰ συστήματα· σὺ γὰρ τὸν Λόγον ἀπεγέννησας, τὸν τὰ διεστῶτα εἰς ἓν συναγαγόντα.

Ισχὺν τὴν ὑπερούσιον, ὡς μόνη Ἁγνή, σαρκὸς ἐν ἀσθενείᾳ, τεκοῦσα ἐνίσχυσας τοὺς ἀσθενοῦντας Δέσποινα, καὶ τούτους πρὸς δόξαν ἱκίνας θείαν.

Ωραία καὶ ὑπέροκαλλος ἐγνώσθης Θεῶ ἀκανθῶν ἐν μέσῳ, ὡς κρήνην πανεύσιον· ὅθεν ἐν σοὶ ἐσκήνωσεν ὁ Λόγος διαπνεύσας ὁσμὴν ζωῆς τῷ κόσμῳ.

Στολὴ ἐκ τῶν αἱμάτων σου ὑφάνθη, Ἁγνή, τῷ ἐν ταῖς νεφέλαις τὸν πόλον ἐνδύοντι καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν γύμνωσιν χιτῶνι ἀφθαρσίας, περιβαλόντι Λόγῳ.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου.

Ὁρθρίσας νυκτὶ τῇ τοῦ βίου τῷ ἀνεσπέρῳ Ἡλίῳ, Νεκτάριε θεηγόρε, δικαιοσύνης ἔλλαμψιν, ὡς Ἱεράρχης ὄσιος, θείῳ ἐνεδύσω ἐν Πνεύματι.

Τὴν ἀμειπτόν σου πολιτείαν, τίς συνορῶν οὐ θαυμάσει Νεκτάριε Ἱεράρχα; σὺ γὰρ καθάπερ ἄγγελος, ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἔτεσι, Πάτερ, εὐσχημόνως ἐβίωσας.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ φωτοφόρῳ λειψάνῳ τοῦ μάκαρος Νεκταρίου καὶ νεκταρώδη νάματα καὶ ἀμβροσίας δεύματα πάντες ἐξ αὐτοῦ ἀπολαύσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἁγία Ὁράθης, τὸν Ὑπερούσιον Λόγον γεννήσασα ὑπὲρ λόγον, τὸν ἐπαναπαυόμενον ἐν τοῖς ἁγίοις, Πάναγνε, καὶ τοὺς γηγενεῖς ἀγιαζοντα.

Δεύτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὅνοῦς σου τῆς πίστεως ἀνθηφορῶν τὴν δύναμιν αὔξει ἐν καιρῷ τῆς σιτοδείας, ἐν τῇ Μονῇ σου σίτου τὴν ὑπαρξιν, καὶ τὰς πρὸς τὸ ζῆν διατροφὰς πληθύνει δωρούμενος ἀφθονίαν ἐκάστοτε.

Νοσοῦσι τὴν ἴασιν καὶ πάσχουσι τὴν λύτρωσιν τοῖς προσροχομένοις σοι παρέχων, παύεις τὰ χρόνια ἀσθενήματα, καὶ ἀποσβεννύεις χαλεπὴν πυρεσσόντων φλόγωσιν, δρόσῳ, Πάτερ τῆς χάριτος.

Ναμίτων πληρούμενος ζωαρχικῶν, Νεκτάριε, ἔβλυσας, ὦ ξένου τεραστίου! τοῖς τῶν εὐχῶν θείοις ὀρημάσιν, ὕδωρ ἐν τῷ φρέατι τερπνὸν ἕπερ ἄχου σήμερον τὸ σὸν θαῦμα προσσφθῆγεται.

Θεοτοκίον.

Εθήλασες Ἄχραντε τὸν πάντας διατρέφοντα καὶ πᾶν

ζῶν Κόρη ἐμπιπλῶντα, τῆς εὐδοκίας αὐτοῦ ὡς γέγραπται καὶ ταῖς σαῖς ἐβάστασας χερσὶ, τὸν δρακὶ κατέχοντα ὄρατὰ καὶ ἀόρατα.

*Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.**Ὡδὴ σι'. Ὁ Εἰρμός.*

Τὸν Προφήτην Ἰωάνν ἐκμιμούμενος βοῶ: Τὴν ζωὴν μου Ἁγαθέ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς καὶ σῶσον με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου κραζόντα δόξα σοι. *Δίς.*

Ὁ ἐκλάμψας ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων ὡσπερ φῶς ἐκ γαστρὸς σου προσελθὼν ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν ἐθέωσε, Παρθενομητορ, βροτῶν τὸ φύραμα.

Νύμφη ὄφθης εὐπρεπῆς τοῦ Πατρὸς ὡς ἐκλεκτή, Μήτηρ πέφνησας, Ἁγνή, τοῦ Υἱοῦ ὡς εὐκλεῆς τῷ Πνεύματι προαγνισθεῖσα, Θεοχαρίτωτε.

Μυστηρίων θεϊκῶν θησαυρὸς πλουτοποιοῦς οὐρανίων δωρεῶν φωτοφόρος κιβωτός, Πανάμωμε, σὺ ἀνεδείχθης κόσμον καινίσασα.

Ἐργαστήριον φρικτὸν καὶ παστὰς φωτοειδῆς τῆς σαρκώσεως Ἁγνή, καθωράθης, τοῦ Θεοῦ, μορφώσαντος δι' εὐσπλαγχνίαν ἀμορφίαν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κατῆλθες ἐν τῷ τῆς σοφίας βυθῷ καὶ ἐκεῖθεν θησαυροὺς αἰώνιους, ὡς μαργαρίτας ζωῆς, κατεπλούτησας, διὰ βίου καθαροῦ ὡς σοφὸς Ἱεράρχης.

Φυλάξας τὸ εὐγενὲς τῆς ψυχῆς ἀνεπίμικτον ἐκ οὖπων τῆς ὕλης, ὡς νουνεχὴς καὶ σοφός, βίου ἄϋλον, ἡρετίσω ἐκ παιδός, ἔλλαμφθεις θείῳ φόβῳ.

Σῶτέρο μου, ὁ σὸς Ἀρχιθύτης ὁ ἱερός, πυρσωθεὶς τῶν ἀρε-

τῶν ταῖς ἀκτίσι, καθάπερ ἄνθραξ ζωῆς ἄρτι δέδεκται, ζωπυ-
ρῶν διὰ παντός τῶν ψυγέντων τὰς φρένας.

Θεοτοκίον.

Στομάτων ἐκ προφητικῶν σκιαδῶς, ἐν συμβόλοις καὶ αἰ-
νίγμασι θεῖοις, προκηρυχθεῖσα Ἄγνή, ἀπεκύησας, τὸν λαλή-
σαντα Χριστὸν διὰ νόμου ὡς θέμις.

Δεύτερος. Τὴν θεῖαν ταύτην...

Καμάτοις πλείστοις ἀνίδρυσας καὶ πόνοις ἱεροῖς ὠκοδό-
μησας, Πάτερ Νεκτάριε, τὴν σὴν Μονὴν ἣ ἀπόκειται τὸ ἱερόν
σου σῶμα καὶ χαριτόβρυτον.

Τὸ θεῖον νέκταρ τῆς χάριτος θαυμάτων τὴν πηγὴν τὴν
ἀέννησον, τὸν νοῦν τὸν ἔνθεον, ὀρθοδοξίας τὴν σάλπιγγα,
Νεκτάριον τὸν μέγαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Αγιοσύνη λαμπόμενος καὶ τῇ ἀθανασίᾳ κοσμούμενος,
ἀφθάρτους χάριτας ἐν τῇ Αἰγίνῃ Νεκτάριε, διὰ παντός βλυ-
στάνεις τοῖς προσιοῦσί σοι.

Θεοτοκίον.

Ρευστὴν ἐκ σοῦ προσλαβόμενος ὁ ἄρρευστος οὐσίαν Πα-
νάμωμε, ταύτην ἀνέδειξεν ἄρρευστον αὐθις καὶ ἀφθαρτον, δι'
ἄκραν εὐσπλαγγίαν, ὁ Ὑπερούσιος.

Καταβασία. Τὴν θεῖαν ταύτην...

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ορθοδοξίας τὸν ἀστέρα τὸν νεόφωτον καὶ Ἐκκλησίας τὸ
νεόδητον προτεῖχισμα ἀνυμνήσωμεν καρδίας ἐν εὐφροσύνῃ
Ἄναλάμψας γὰρ ἐσχάτως πάντας εὐφρανε καὶ κατέρραξεν ἀθέων
τὰ φρυάγματα, τούτῳ λέγοντες. Χαίροις, Πάτερ Νεκτάριε.

Ὁ Οἶκος.

Ανθρωπος οὐρανόφρων ἀνεδείχθη ἐν κόσμῳ, Νεκτάριε
Χριστοῦ Ἱεράρχα, καὶ σὺν τῇ ὕλικῇ σου σαρκί, τὴν ἀθανασίαν
ἐκαρποφόρησας διὸ σου ἐξιστάμενος τὴν πολιτείαν ἐκβοῶ σοι.

Χαῖρε δι' οὗ οἱ πιστοὶ ὑψοῦνται,

Χαῖρε δι' οὗ οἱ ἐχθροὶ θαμβοῦνται

Χαῖρε τῆς σοφίας κρατῆρ ὁ θεόβρυτος,

Χαῖρε τῆς κακίας πρηστήρ ὁ νεότευκτος,

Χαῖρε οἶκος ἀγιώτατος ἐνεργείας θεϊκῆς,

Χαῖρε βίβλος θεοτύπτου πολιτείας τῆς καινῆς,

Χαῖρε ὅτι ἀρτίως ἠμιλλήθης Ἁγίοις,

Χαῖρε ὅτι ἐμφρόνως ἐχωρίσθης τῆς ὕλης,

Χαῖρε λαμπρὰ τῆς πίστεως ἔγερσις,

Χαῖρε σφοδρὰ τῆς πλάνης καθαίρεσις,

Χαῖρε ἐν ᾧ ἀφθαρσία χορεύει,

Χαῖρε δι' οὗ νῆσος Αἶγινα χαίρει.

Χαίροις Πάτερ Νεκτάριε.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἐν ταῖς
καθ' ἡμᾶς πονηραῖς ἡμέραις ἀναλάμψαντος ἐν Ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Νεκταρίου Μητροπολίτου Πενταπόλεως τῆς ἐν Αἰγύπτῳ,
καὶ κτίτορος τῆς ἐν Αἰγίνῃ Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος τῶν
μοναζουσῶν.

Στίχοι.

Νέκταρ ζωηρόν δεχθείς ἐν τῇ ψυχῇ σου
Νάμα, Νεκτάριε, βλύζεις ἀμβροσίας.

Ἔτεροι.

Χόρευε πᾶσα Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία,
Ὅτι σοι ἀνέτειλε καινὸς κομήτης.
Ἄμρ' ἐννάτη Νεκταρίοιο ἐκ ρεθέων θυμὸς ἤρθη.

«Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον
ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ὅτε οἱ χρόνοι, οὔτε οἱ καιροὶ ἔχουσι σημασίαν τινὰ ἐνώπιον τῆς ἀθανάτου ἀρετῆς. «Ἀρετὴ δὲ κἄν θάνη τις οὐκ ἀπόλυται, ζῆ δ' οὐκ ὄντος σώματος», εἰπέ τις τῶν ἀρχαίων ποιητῶν. Ζῆ δὲ διότι, ὡς λέγει ὁ ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν Παῦλος, ὁ ἀγωνοθέτης αὐτῆς, ὁ Χριστὸς, αἰεὶ ὁ αὐτὸς ἐστίν: «Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον, ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας». Μάρτυς δ' ἀψευδῆς τῶν λεγομένων εἶναι καὶ ὁ αἰοιδιμος ἐργάτης τῆς ἀρετῆς Μητροπολίτης Πενταπόλεως Νεκτάριος, ὅστις, ὡς ἄλλος φαινὸς ἀστὴρ ἀνέτειλε κατὰ τὰς ζοφερὰς ταύτας ἡμέρας, καθ' ἃς τὸ βαθὺ σκότος τοῦ ὕλισμου προσπαθεῖ ἵνα κατακλύσῃ τὸν κόσμον. Εἶναι δ' ὄντως μέγας ὁ ἅγιος Μητροπολίτης Πενταπόλεως Νεκτάριος, τοῦ ὁποίου τὸ ἱερὸν λείψανον μένει καὶ μετὰ θάνατον ἀδιάφθορον, ἀποδίδον ἀρρητον εὐωδία, καὶ ἐκχέον θεῖον μύρον, καὶ φέρον πάντα τὰ σημεῖα τῆς ἀγιότητος, οὐχὶ μόνον διὰ τὰ θαύματα, ἅτινα ἔτι καὶ μετὰ θάνατον τελεῖ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς θείας αὐτοῦ ἀρετὰς καὶ διὰ τὸν θαυμαστὸν αὐτοῦ βίον, ὅστις οὐδὲν ἕτερον ἦτο εἰμὴ συνεχῆς καὶ ἀδιάκοπος ἐργασία τῆς ἀρετῆς.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐγεννήθη ἐν Σηλυβρία τῆς Θράκης, ἐκ γονέων εὐσεβῶν Δήμου καὶ Μαρίας Κεφαλᾶ, τῇ α' Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1846 ὀνομασθεὶς ἐκ τοῦ θείου βαπτίσματος Ἀναστάσιος· ἔξ ἀπαλῶν δ' ὀνύχων ἐφαίνεται ὁποῖος ἔμελλεν ἵνα ἀποβῆ ὕστερον, συνετός, πρῶτος, ἐγκρατής, εὐπειθὴς πρὸς τοὺς γονεῖς, οἵτινες καίπερ ἄπλοῖ καὶ ἀπαίδευτοι ἦσαν λίαν εὐσεβεῖς

καὶ ἀνέτρεφον τοῦτον ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου· αὐτὸς δ' ἀπεστρέφετο ἐκ φύσεως τὰ παιδικὰ παίγνια καὶ ἠὺχαριστεῖτο εἰς τὸ προσεύχεσθαι καὶ ἀποστηθίζειν ψαλμοὺς καὶ ἱερὰ ἀποφθέγματα καὶ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας εἰς πόθος διακαῆς κατεῖχεν αὐτοῦ τὴν καρδίαν, ὅπως δηλαδὴ σπουδάζῃ καὶ καταστῆ ποτε τοῦ εὐαγγελίου κήρυξ. Ὅθεν ἄγων τὸ 14 ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς γενετείρας εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἔνθα προσελήφθη παρὰ τινος συγγενοῦς ὡς ὑπάλληλος ἐν τῷ αὐτοῦ καταστήματι· ἐν τῷ μέσῳ δὲ κοσμοικῶ θορύβου εὐρισκόμενος, δὲν ἡμέλει τῆς προσευχῆς καὶ τῆς κατὰ τὰς ἑορτὰς φοιτήσεως εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τῆς κατ' ἰδίαν μελέτης ἱερῶν καὶ διδασκτικῶν βιβλίων· ὅσα δὲ ρητὰ καὶ ἀποφθέγματα ἐνόμιζεν ὠφέλιμα πρὸς τὸν πλησίον κατέγραψεν ἐπὶ τῶν σακκιδίων, καὶ τῶν περιτυλιγμάτων, ὅπως οἱ ἐκ τοῦ καταστήματος ἀγοράζοντες τι διδάσκονται ἀναγινώσκοντες ταῦτα, ὡς ἀναφέρει ὁ ἴδιος ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ ἐκδοθέντος παρ' αὐτοῦ βιβλίου: «Λογίων θησαυρίσμα».

Μετ' οὐ πολὺ, ὁ διακαῆς αὐτοῦ πόθος πρὸς τὴν σπουδὴν ἤρξατο πληροῦμενος. Ἐγκαταλείψας τὸ κατὰστημα, προσελήφθη ὡς παιδονόμος εἰς τὸ ἐν τῷ Μετοχίῳ τοῦ Παναγίου Τάφου Σχολεῖον, ἔνθα μετὰ πολλοῦ ζήλου ἐξετέλεσε τὴν ἀνατεθεισάν αὐτῷ ὑπηρεσίαν, διδάσκων εἰς τὰς κατωτέρας τάξεις καὶ διδασκόμενος τὰ τῶν ἀνωτέρων μαθήματα. Ἄγων δὲ τὸ 22ον ἔτος τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ μετέβη εἰς τὴν Χίον, ἔνθα διωρίσθη διδάσκαλος εἰς τὸ χωρίον Λυθί, ἔνθα διέμεινεν ἔτη ἑπτὰ, διδάσκων, οὐχὶ μόνον τοὺς μαθητὰς, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς χωρικοὺς, προτρέπων ἐπὶ τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν ἀρετὴν, ζῶν παράδειγμα τῆς κατὰ Θεὸν πολιτείας.

Ζηλωτῆς ὢν ἐνθερμος τοῦ μονήρους βίου, ἐπεσκέπτετο συχνάκις τὴν Ἱ. Μονὴν τῶν ἁγίων Πατέρων καὶ συνδιελέγετο περὶ ἀσκητικῶ βίου μετὰ τοῦ ὁπωτάτου κτίτορος ταύτης Παχωμίου· ποθῶν δὲ τὸ ἀγγελικὸν τῶν μοναχῶν σχῆμα, κατετάχθη ὡς ἀδελφὸς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ, ἐν ἣ καὶ ἐκάθη μοναχὸς μετονομασθεὶς Λάζαρος, καὶ ἐν ἣ διορισθεὶς καὶ γραμματεὺς, ἔμεινεν

ἐπὶ τριετίαν· προσκληθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Χίου ἀειμνήστου Γρηγορίου, χειροτονεῖται Ἱεροδιάκονος μετονομασθεὶς Νεκτάριος τῇ 15ῃ Ἰανουαρίου, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καθ' ἣν ἐβαπτίσθη. Διαμένων δὲ παρὰ τῷ Μητροπολίτῃ ἀδιαλείπτως ἐμελέτα τὰ ἱερὰ τῶν ἁγίων πατέρων συγγράμματα καὶ τὰς ἁγίας Γραφάς, ἡ δὲ καρδία αὐτοῦ κατεπλέγετο ὑπὸ τοῦ πόθου ὅπως σπουδάσῃ τὴν θεολογίαν καί, κατὰ τὸ δυνατόν, φανῇ καὶ αὐτὸς χρήσιμος εἰς τὸ χριστιανικὸν πλήρωμα· ἐφ' ὅσον δὲ ἐμελέτα, ἐπὶ τοσοῦτον καὶ ὁ πόθος τῆς σπουδῆς ἠϋξάνεν.

Κατὰ θεῖαν δὲ πρόνοιαν, εὐμοιρῆσας πόρων καὶ περατώσας τῷ 1885 τὰς πανεπιστημιακὰς αὐτοῦ σπουδὰς καὶ λαβὼν τὸ πτυχίον τῆς θεολογίας, ἐπανῆλθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἔνθα χειροτονεῖται ὑπὸ τοῦ Σωφρονίου πρεσβύτερος καὶ πνευματικός, καὶ μετ' οὗ πολὺ Μητροπολίτης Πενταπόλεως καὶ ἐπίτροπος αὐτοῦ ἐν Καίρῳ. Καὶ ἐτέθη πλέον ὁ λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν. Πάντες μετὰ θαυμασμοῦ ἠτένιζον πρὸς αὐτὸν καὶ μετὰ πολλοῦ σεβασμοῦ ὠμίλουν περὶ αὐτοῦ λέγοντες: «ἰδοὺ ὁ ἄξιος τοῦ Ὑψίστου λειτουργός· ἰδοὺ ὁ κατάλληλος διὰ τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας». Οὗτος ὁμως, ἵνα μὴ δοθῇ καὶ ἡ ἐλαχίστη ὑπόνοια πρὸς τὸν εὐεργέτην του Σωφρόνιον, ὅτι ὄντως ἐπιθυμῆι τοῦτο, καὶ ἀφ' ἐτέρου προσβληθείσης τῆς ὑγείας του, ἀπεχαιρέτισε τὸν Πατριάρχην καὶ ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας τῷ 1889, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως πορευθῇ εἰς Ἅγιον Ὄρος καὶ μόνασιν ἐκεῖ.

Ἄλλ' ἡ θεία Πρόνοια ἄλλως ὠκονόμησε τὰ πράγματα, καὶ ὁ Νεκτάριος διορίσθη ἱεροκήρυξ Καρυστίας· ἐκεῖθεν δὲ μετετέθη εἰς τὴν ἐπαρχίαν Φθιώτιδος, ἔνθα ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον μέχρι τοῦ 1894, ὅποτε προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, ἐδίδασκε δὲ εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις ποιμαντικὴν καὶ ἄλλα μαθήματα. Καὶ εἶναι ἀληθὲς ὅτι πρὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Πενταπόλεως ὡς διευθυντοῦ, ἡ Ριζαρείου Σχολὴ εὐρίσκετο πάντοτε ἐν ταραχῇ· μόλις ὁμως ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν οὗτος, εἰρήνευσεν αὐτὴ καὶ ἔλαβε τὴν κανονικὴν τῆς κατεύθυνσιν, διότι, ὡς φιλόστοργος πατὴρ ἐφέρετο πρὸς τε τοὺς μαθητὰς καὶ λοιπὸν τῆς Σχολῆς προσωπικόν, ὥστε πάντες ἠγάπων αὐτὸν καὶ μεγάλως ἐσέβοντο, ὑπέκοντες ταῖς συμβουλευτικαῖς του νοουθεσίαις.

Πάμπολλοι πρὸς αὐτὸν προσήρχοντο ὅπως ἀκούωσι τὰς συμβουλὰς του καὶ ἐξομολογηθῶσιν· ἐπειδὴ δὲ γυναῖκες εὐσεβεῖς πολλαῖς ἐξέφρασαν πρὸς αὐτὸν τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ἀσπασθῶσι τὸ ἀγγελικὸν τῶν μοναχῶν σχῆμα, οὗτος ἐπὶ πολὺ παρεκάλει τὸν Κύριον, ὅπως εὐδοκήσῃ καὶ κτίσῃ Μονὴν πλησίον τῶν Ἀθηνῶν. Καὶ ὁ Θεὸς ὅστις, ὡς λέγει ἡ ἁγία Γραφή, «τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιεῖ», εἰσήκουσε τῆς αὐτοῦ δεήσεως καὶ ἠυδόκησεν ὅπως γίνῃ κτίσις τῆς ἐν Αἰγίνῃ Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἣτις συνετελέσθη μετὰ δωδεκαετίαν μὲ ἀτρύτους κόπους καὶ ἀγῶνας τοῦ ἁγίου Ἰδρυτοῦ, ὅστις ὅλος ἄγρυπνος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἱερῶν διατυπώσεων ἐν τε τῇ κεκανονισμένῃ δοξολογίᾳ, ψαλμῳδίᾳ καὶ τῇ ἀπαραμίλλῳ εὐταξίᾳ, σεμνότητι, ἀγγελικῇ πολιτείᾳ καὶ τῇ ἐν Χριστῷ διαγωγῇ, ἀπέτρεπε πᾶν τὸ ἀπᾶδον καὶ μὴ ἀρμόζον τῷ μοναχικῷ βίῳ καὶ ἰδίᾳ τὴν ἐλευθέραν εἰσοδὸν τῶν ἀνδρῶν ἐν τῇ Μονῇ, ἐφαρμόσας πλήρως κοινωβιακὸν πολίτευμα.

Παρ' ὅλας δὲ τὰς φροντίδας τῆς Μονῆς δὲν ἐγκατέλειψε καὶ τὸ συγγράφειν βιβλία ὠφέλιμα διὰ τοὺς ἐν τῇ κοινωσίᾳ χριστιανούς· ἔγραψε δὲ οὐκ ὀλίγα καὶ ἐξέδωκε τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν, οἷον α'. Λόγοι ἐκκλησιαστικοί, β'. Λόγοι διάφοροι, γ'. περὶ τῶν Ζ'. Οἰκουμενικῶν Συνόδων, δ'. περὶ Μυστηρίων, ε'. περὶ Ἀποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ, ς'. περὶ Ἀνθρώπου, ζ'. περὶ Ἐπιμελείας Ψυχῆς, η'. περὶ Ἀληθοῦς καὶ Ψευδοῦς Μορφώσεως, θ'. Λογίων Θεσαύρισμα, ι'. Χριστιανικὴ Ἠθικὴ, ια' Ποιμαντικὴ, ιβ'. Ἱερὰ Κατήχησις, ιγ'. Χριστολογία, ιδ'. περὶ Ἀθανασίας ψυχῆς, ιε'. Εὐαγγελικὴ Ἱστορία, ις'. Μελέτη περὶ Μετανοίας, ιζ'. περὶ Ἐξομολογήσεως, ιη'. περὶ τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ιθ'. περὶ τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ, κ'. Προσευχητάριον, κα'. Γνωθὶ Σαυτὸν, κβ' Θεοτοκάριον, κγ'. Πανδέκτην τῶν Θεοπνεύστων Γραφῶν, κδ'. Ψαλτήριον Ἐντεταμένον, κε'. Τριαδικὸν Ἐμμετρον, κς' Κεκραγάριον Ἱεροῦ Αὐγουστίνου, κζ'. Μελέτη περὶ τῶν αἰτιῶν τοῦ Σχίσματος, κη'. περὶ τῆς Μιᾶς Ἁγίας καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, κθ'. περὶ Ἱερᾶς Παραδόσεως, λ'. περὶ Θεῶν Μυστηρίων, λα'. Μελέτη Ἱστορικὴ περὶ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, λβ'. περὶ τῆς Ἀειπαρθένου Θεοτόκου, λγ'. περὶ Μνημοσύνων. Ταῦτα ἐξέδωκεν εἰς τύπον ἐν Καίρῳ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν Ἀθήναις. Τὰ δὲ ἀνέκδοτα

εἰσι τὸν ἀριθμὸν δώδεκα· πάντα ὁμως ταῦτα δεικνύουσι τὴν ἐμβριθὴ αὐτοῦ μόρφωσιν καὶ τὴν ἀληθῆ ἀγάπην πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὸν πλησίον.

Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν αὐτοῦ ἐν τῇ Μονῇ, ἔζη ὅλος πνευματικὸν βίον, εὐρισκόμενος πάντοτε εἰς τὴν θείαν θεωρίαν, ὡς ὁ μέγας Ἀρσένιος καὶ οἱ λοιποὶ λεγόμενοι νηπτικὸὶ πατέρες.

Σεβάσμιος, πρᾶος, μελίχιος, ταπεινὸς καὶ εἰς τὸ ἔπαχρον συμπαθῆς καὶ τὰ μάλα ἐλεήμων· πολλὰ δὲ ἄτινα διηγοῦνται αἱ ἀδελφαὶ τῆς Μονῆς περὶ αὐτοῦ καὶ ἄλλοι, συντομίας χάριν, παραλείπομεν· ἠγωνίζετο τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, μέχρις ὅτου ἦλθεν ὁ καιρὸς νὰ πορευθῆ πρὸς τὸν ποθούμενον Χριστὸν καὶ λάβῃ τῆς δικαιοσύνης τὸν στέφανον. Μετὰ πολυώδυνον νόσον, εἰς ἣν ἀντέσχε γαλήνιος καὶ καρτερικὸς πλέον τῶν ἑξ μηνῶν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα πρὸς Κύριον, τῇ 10ῃ ὥρᾳ καὶ 30' πρὸ τοῦ μεσονυκτίου τῆς 8 Νοεμβρίου 1920, ἄγων τὸ 74 ἔτος τῆς ἡλικίας.

Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ λείψανον αὐθημερὸν μετέφερον εἰς τὴν Αἴγιναν καὶ ἐκεῖθεν, ὡς θησαυρὸν πολύτιμον, εἰς τὴν ἐαυτοῦ Μονήν, καὶ ἐνεταφίασαν αὐτὸ ἐν σεμνοπρεπεστάτῃ πομπῇ εἰς τὸν τάφον, ἔνθα προωρίσθη ὑπὸ τῆς θείας προνοίας.

Μετὰ συμπλήρωσιν δὲ τριετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου του ἀνοξασαὶ αἱ ἀδελφαὶ τῆς μονῆς τὸν τάφον, εὗρον τὸ τίμιον λείψανον ἀδιάφθορον καὶ ἀποδίδον εὐωδίαν. Ὁθεν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, μετ' ἐνδιαφέροντος εὐλαβοῦς ἐξετάσας αὐτοπροσώπως, διέταξεν ἵνα αὐτὸς ἐναποθέσωσιν αὐτὸ ἐκεῖ, καὶ ἅμα τῇ συμπληρώσει ἐπιταφίας ἀπὸ τῆς αὐτοῦ κοιμήσεως, τελέσωσι τὴν ἀνακομιδὴν του, ὡς ἡγιασμένου πλέον λειψάνου.

Πολλοὶ μετέβησαν ἵνα ἐκ τοῦ σύγγυς ἴδουν τὰ γενόμενα καὶ ἀνεφώνουν μετὰ συγκινήσεως «ὄντως ὁ Μητροπολίτης Πενταπόλεως Νεκτάριος ἔλαβε παρὰ τοῦ Θεοῦ τὸ χάρισμα τῆς αγιότητος, ὡς οἱ ἅγιοι τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως!».

Θαύματα οὐκ ὀλίγα ἐτέλεσε ζῶν καὶ τελεῖ μετὰ θάνατον ὁ ἀείμνηστος, ἄτινα, συντομίας χάριν παραλείπομεν ὡς τὰ πολλά, διότι, ὡς λέγει ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ἐν τῷ ἐπιταφίῳ τοῦ Μ. Βασιλείου «τὰ θαύματα διὰ τοὺς ἀπίστους καὶ οὐχὶ διὰ τοὺς πιστοὺς. Σημεῖα δὲ τῶν ἁγίων ἀνδρῶν εἰσιν ὁ κατὰ Θεὸν αὐτῶν βίος καὶ ἡ ἔνθεος αὐτῶν πολιτεία». Ἀλλὰ μαρτύριον ἀψευδέ-

στατον δὲν εἶναι ἡ ἀναδιδόμενη ἐκ τοῦ ἁγίου λειψάνου εὐωδία, ὡς τρανότατον σημεῖον τῆς ἐν αὐτῷ ἐπινεύσεως καὶ μετὰ θάνατον τῆς θείας χάριτος τοῦ ἱ. Χριστοῦ, ὅστις κατὰ τὸν Ἀποστολὸν Παῦλον «χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ἐκ τῶν πολλῶν ὁμως θαυμάτων, ἅτινα ἐν εἰδικῇ ἀναγράφονται βίβλῳ, ἐλάχιστα ἀνακοινοῦντες, σημειοῦμεν ὅτι γυνὴ τις πάσχουσα δεινῶς ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐκ σφοδρᾶς κεφαλαλγίας καὶ μὴ δυναμένη τυχεῖν θεραπείας, προσῆλθε πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον, ὅστις εὐλογήσας αὐτὴν καὶ εὐχηθεὶς ἐθεράπευσε δεξάζουσαν τὸν Θεόν.

Γεωργὸς δὲ τις διερχόμενος ἐκ τῆς Μονῆς εἶπε θρηνηλογῶν εἰς τινὰ Μοναχὴν: «Δὲν λέγεις εἰς τὸν Σεβασμιώτατον, ἵνα παρακαλέσῃ τὸν Θεόν, ὅπως βρῆξῃ διότι κινδυνεύουν τὰ ζῶα ἡμῶν νὰ καταστραφῶσι τελείως ἐκ τῆς ἀνομβρίας»; Καὶ ἡ Μοναχὴ εἰσελθοῦσα εἶπε τοὺς λόγους τοῦ χωρικοῦ πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον, ὅστις ἐγεροθεὶς, ἐξέτεινε τὰς χεῖρας καὶ προσηυχῆθη ἱκανῶς· καί, ὦ τοῦ θαύματος! Δὲν παρήλθεν ἐλαχίστης ὥρας διάστημα καὶ ἰδοὺ ραγδαία βροχὴ ἐπῆλθεν, ἥτις διήρκεσε δι' ὅλης τῆς νυκτός.

Μετὰ τὴν κοίμησιν τοῦ ἁγίου Πατρὸς Νεκταρίου, ἦτοί κατὰ τὸ ἔτος 1922, κόρη τις ἐκ τοῦ χωρίου Κόκλα τῶν Θηβῶν ὀνόματι Κωνσταντῖνα Μακρῆ, ἐκ μικρᾶς ἡλικίας βασανιζομένη ὑπὸ ἀκαθάρτου πνεύματος, προσήχθη ὑπὸ τῶν πιστῶν γονέων της, ἀκουσάντων τὴν θαυματουργὸν δύναμιν τοῦ ἁγίου ἵνα προσκυνήσῃ τὸν τάφον αὐτοῦ, ὅπως τύχῃ τῆς ποθουμένης υγείας. Αὕτη προσκυνήσασα καὶ μέινασα ὀλίγας ἡμέρας εὗρε τὴν ποθουμένην υγείαν. Ἐκτοτε δὲ παρέμεινεν εἰς τὴν εὐαγῆ Αὐτοῦ Μονήν, ἀφιερωθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ γενομένη μοναχὴ μετονομασθεῖσα Καικιλία.

Κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον τοῦ 1916 κόρη ἐκ Πειραιῶς ὀνομαζομένη Αἰκατερίνη Κράκαρη, τὴν παραμονὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς (14ην Ἀπριλίου) κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τὸν γενόμενον εἰς τὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, ἀσπαζομένη τὰς ἁγίας εἰκόνας, κρύμασιν οἷς εἶδεν ὁ Κύριος, ἠσθάνθη ζάλην καὶ πεσοῦσα χαμαὶ προσεβλήθη ὑπὸ ἀκαθάρτου πνεύματος. Ὡ! καὶ τίς δύναται νὰ διηγηθῇ τὴν ταλαιπωρίαν καὶ κακοχίαν αὐτῆς τῆς κόρης; Μόνον αὐτόπτης μάρτη; δύναται νὰ διη-

γηθῆ την κακίαν και λύσαν του ἔχθρου και τὰς μηχανοραφίας, ἃς μετεχειρίσθη, ὡς λέων ὠρούμενος, προσπαθῶν νὰ καταπύῃ αὐτήν. Μετὰ παρέλευσιν ἐνιαυτοῦ (διότι ἐκ μικρᾶς ἡλικίας ἠκόρη ἐπόθει τὸν μονήρη βίον) οἱ πλησιάζοντες αὐτήν πνευματικοὶ ἔκριναν καλὸν νὰ κείρουν αὐτὴν μοναχὴν, ἕως τὴν ἡλέει ὁ Θεός. Καὶ κείραντες ταύτην μοναχὴν μετωνόμασαν Παρθενίαν. Ἄλλ' ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ Θεὸς κελεύει. Ἡ ὑγεία της ἐπεδεινώθη, τὸ δὲ πνεῦμα ἐφώνηξε «στάδιον εἶναι θὰ πολεμήσωμεν στῆθος μὲ στῆθος (πῶς αὐτὴ θὰ πάρῃ τὴν θέσιν μου; Σὺ καρφωμένε τὴν ψυχὴν και ἐγὼ τὸ σῶμα ὅποιος νικήσῃ), τοῦλάχιστον νὰ τὴν πεθάνω νὰ κανηθῶ ὅτι καὶ ἔκαμα, δὲν ἔφυγα ἄπρακτος». Τέλος κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1925 ἐδεινώθη ἔτι περισσότερον ἡ ἀθλιότης. Σπαρακτικὸν θέαμα! Νυχθημερὸν δὲν ἠσύχαζεν οὔτε ἔτρωγεν, οὔτε ἐκοιμάτο. Ἀνηλεῶς ταύτην ἐσπάραζε τὸ πνεῦμα, ἕως οὗ ἄφινε ταύτην ἡμίθνητον, τὸ δὲ πνεῦμα ἐφώνηζεν «Ἐνα Καψάλη εἶχαμεν τὸν Γεράσιμον, τώρα ἔχομε και δεύτερον τὸν Νεκτάριον τὸν νυχᾶ. Ὡ! συμφορὰ μας, δταν αὐτὸς ὑψώη τὸ βλέμμα του, οὐαὶ και ἀλλοίμονον! Φωτιὰ ποῦ μᾶς καίει, διότι ὁ Γεράσιμος εἶναι Παπᾶς, ἀλλ' ὁ νυχᾶς εἶναι Δεσπότης, εἰδοίσκεται κοντὰ εἰς τὴν Ἁγίαν Τριάδα, δταν ἀνέβαινε τὸν ἠρώτησαν «Τί χάριν θέλεις Νεκτάριε»; και εἶπε «μίαν χάριν ζητῶ, τὴν ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, διότι πολὺ μὲ ἐβασάνισαν εἰς τὸν κόσμον. Ὡ! μαστίζομαι, βιάζομαι νὰ εἶπω τὴν ἀλήθειαν, ἔξερετε διατὶ ἔλαβεν ὅλην αὐτὴν τὴν ἐξουσίαν, διότι ἐγκατέλιπε Πατριαρχεικὸν Ὁρόνον και ἐπῆγε στοῦ βουναλάκι της Αἰγίνης μὲ 40 γυναικοῦλες και ἔκαμε π. . .». Δὲν ἠδύνατο νὰ προσφέρει τὴν λέξιν Παρθενῶνα, ἀλλ' δταν ὁ ἱερεὺς τὸν ὥρκισε εἰς τὸ ὄνομα της Ἁγίας Τριάδος, τὸ εἶπε.

Ἐπὶ τέλους, τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1926, βλέπει ἡ μοναχὴ εἰς τὸν ὕπνον της τὸν Ἅγιον, ὅτι εἶχε μεταβῆ εἰς τὴν Μονὴν και ἠνοιξεν ὁ Τάφος και ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος ἐνδεδυμένος τὰ Ἱερά αὐτοῦ ἄμφια. Ἦσαν δὲ εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ Τάφου δύο προσκυνηταί, και λέγει εἰς τὸν ἕνα ἡ αἰτησίς του θὰ γίνῃ σύντομα, εἰς δὲ τὸν ἄλλον λέγει ἡ ἰδική του εἶναι ἀμφίβολος μᾶλλον δὲν θὰ γίνῃ, μεθ' ὃ στρέφει πρὸς τὴν πάσχουσαν και λέγει: σὺ τί εἶσαι; καλογρηά; γνωρίζεις πῶς ἐξηγεῖται ἡ λέξις αὐτῆ;

ἀπεκρίθη ἡ νέα: ὄχι. Τότε τῆς λέγει ὁ Ἅγιος, ἡ λέξις καλογρηά ἐξηγεῖται ὑπομονὴ και πίστις. Ποῦ γνωρίζεις σὺ τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ; Ἐγὼ στὴν δοξολογίαν εὐλογῶ πάντοτε τὴν ἀδελφότητα. Ἐὰν σὲ εὐλογήσω (και συγχρόνως τὴν ἐσταύρωσε μὲ τὴν δεξιάν του εἰς ὄλον τὸ σῶμα) και γίνῃς καλά, και δὲν τὸ πάρῃ κανεὶς εἰδήσιν, μὰ κανεὶς οὔτε και σὺ ἡ ἰδία, δὲν θὰ τὸ καταλάβῃς πῶς θὰ θεραπευθῆς. Τότε τοῦ λέγει ἡ πάσχουσα: και καλά δταν θὰ θεραπευθῶ τί θὰ γίνω; Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ὡς νὰ ἦτο και ἡ Ἰγουμενὴ πλησίον, τὴν λαμβάνει ἀπὸ τὴν χεῖρα και τὴν πηγαίνει εἰς τὸν ἔσω ξενῶνα, και τῆς λέγουν: δὲν σὲ ἀρκεῖ αὐτὸς ὁ τόπος νὰ παραμείνῃς; Και ἀμέσως ἐξῆπνησεν ἡ κόρη. Ἐκτοτε ἤρχισεν ἡ δύναμις τοῦ ἔχθρου νὰ κατενάρηται ἐπαισθητῶς. Τὴν 26ην Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους Μ. Δευτέρα, ἡ μοναχὴ μετὰ τῆς μητρὸς της μετέβησαν εἰς τὴν Μονὴν διὰ νὰ προσκυνήσουν τὸν Ἅγιον. Εἰς τὸ πλοῖον ἠσθάνετο ἕναν ἀέρα νὰ φεύγῃ ἀπ' ἐπάνω της, δταν δὲ ἀπεβιβάσθη εἰς τὴν Αἰγίαν ἐνόμιζεν ὅτι εἶχε πιερά, τόσον ἐλαφρὸν ἠσθάνθη τὸν ἑαυτὸν της. Ὅταν δὲ ἔφθασεν εἰς τὴν Μονὴν, ἠσθάνθη τὸν ἑαυτὸν της ἀπληλαγμένον ἀπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ ἔχθρου, παρέμεινε δὲ νὰ σαραντίσῃ. Μετὰ δεκαπενθήμερον διαμονὴν της, εἶδε και πάλιν τὸν Ἅγιον μὲ τὸ σκουφάκι του, τὸ ἐπιτραχήλιον και τὶς παντουφλίτσες του, και τῆς ἔνευσε νὰ τὸν πλησιάσῃ. Και τότε τῆς εἶπε χαμηλοφώνως: «βλέπεις ποῦ ἔγινες καλά; και σὺν τῷ χρόνῳ ἀκόμη καλλίτερα θὰ γίνεσαι. Και ἀνεστέναξεν ὁ Ἅγιος λέγων: «ἄχ! πόσα εἶχες ὑποστῆ! και τὴν ἐσταύρωσε μὲ τὸν σταυρόν. Ἡ ἰαθεῖσα παραμένει και σήμερον ἐν τῇ Μονῇ, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ και πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου χαίρουσα ἄκρας ὑγείας.

Κατὰ τὸ 1928, ἡ ἀδελφὴ τῆς ἐκ Θηβῶν καταγομένης μοναχῆς, ὀνομαζομένη Βασιλική, ἦλθεν εἰς τὴν Μονὴν διὰ νὰ μονάσῃ, ἀλλὰ τῇ παραχωρήσει τοῦ Θεοῦ, εἰς ὀλίγους μῆνας προσεβλήθη και αὐτὴ ἀπὸ δαιμόνια δεινά. Δι' ὃ ἠναγκάζοντο αἱ μοναχαὶ νὰ τὴν δένουν μὲ ἀλύσεις, ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν χρονικοῦ διαστήματος, διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου ἐθεραπεύθη, ἐγένετο δὲ μοναχὴ μετονομασθεῖσα Νυφοδόρα.

Κατὰ τὸ ἔτος 1930 κόρη τις καταγομένη ἐκ Πατρῶν ὀνομαζομένη Κλεοπάτρα Ραυτοπούλου, ἔπασχε και αὐτὴ ἐκ δεινοῦ ἀκαθάρτου πνεύματος. Μαθοῦσα δὲ τὴν ἱαματικὴν δύνα-

μιν τοῦ Ἁγίου καὶ ἐπειδὴ ἐσκέπτοντο οἱ οἰκεῖοι τῆς νὰ τὴν κλείσουν εἰς ψυχιατρεῖον, παρεκάλεισε μίαν φίλην τῆς νὰ τὴν συνοδεύσῃ νὰ μεταβῇ πρὸς προσκύνῃσιν αὐτοῦ διὰ νὰ λάβῃ τὴν ποθουμένην ὑγείαν τῆς. Καὶ ὄντως μεταβάσα καὶ προσκυνήσασα τὸν Ἅγιον, ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους ὥρας ἐσπαράττειτο ἀπὸ τὸ πνεῦμα πλησίον τοῦ Τάφου τοῦ Ἁγίου, δεδεμένη οὔσα μὲ σχοινίον, μεθ' ὃ ἀφῆκεν αὐτὴν τὸ πνεῦμα ἤσυχον. Μεταβάσα δὲ αὕτη εἰς τὰς Πάτρας, ἔγραψεν ὅτι ἐθεραπεύθη παντελῶς.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος δεκαέτις κόρη καταγομένη ἐκ Χαλανδρίου ὀνομαζομένη Κωνσταντίνα Ντάβαρη, ὅταν μίαν ἡμέραν ἐβλασφήμησεν αὐτὴν ἡ μάμμη τῆς, ἀμέσως προσεβλήθη ὑπὸ πονηροῦ πνεύματος καὶ ὕβριζε τὰ θεῖα καὶ διάφορα ἄλλα. Τότε ἡ μήτηρ τῆς, παραλαβοῦσα ἔφερεν αὐτὴν εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἁγίου, πλὴν ὅμως τὸ πνεῦμα δὲν ἄφινε ταύτην νὰ προσκυνήσῃ, ἀλλ' ὕβριζε τὸν Ἅγιον μὴ θέλουσα νὰ χρισθῇ μὲ ἔλαιον ἐκ τῆς κανδήλας, οὔτε νὰ πῖν, ἀλλ' ὅταν τῆς τὸ ἔδιδον τὸ ἔπτυσέ της λέγουσα ὅτι βρωμᾶ κλπ. Μεταβάσα κατόπιν τούτου εἰς τὴν πατρίδα τῆς διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου ἐθεραπεύθη ἀφιερῶσασα ἀργυρὰν κανδήλαν εἰς τὸν Ἅγιον καὶ δις τοῦ ἔτους μεταβαίνουσα εἰς προσκύνῃσιν αὐτοῦ καὶ χαίρουσα ἄκρας ὑγείας.

Τὸ 1936 κατὰ τὸν μῆνα Μάιον παραμονὴν τῆς Ἀναλήψεως ἔφερον μίαν κόρην καταγομένην ἐκ Μεθάνων ὀνόματι Μαρίαν Γκιώνη ἣτις ἦτο δεκαεπταετής καὶ δεινῶς πάσχουσα καὶ βασανιζομένη ὑπὸ πονηροῦ πνεύματος. Πολλὰ δαπανήσαντες οἱ γονεῖς τῆς εἰς τοὺς ἰατροὺς, μὴ εὐρίσκουσα δὲ καμμίαν βελτίωσιν τῆς ὑγείας τῆς, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χειρὸν ἐλθοῦσα. Μὴ ὑποφέροντες οἱ οἰκεῖοι τῆς, τὴν ἐνέκλεισαν ταύτην εἰς τὸ θεραπευτήριον τοῦ Δρομοκαϊτίου. Μὴ ἀνεχόμενοι δὲ οἱ νοσοκόμοι τὰς ζημίας τὰς ὁποίας καθ' ἑκάστην ἐπροξένει, ἐνέκλεισαν ταύτην μὲ μανδύαν καὶ χειροπέδας ἵνα μὴ δύναται νὰ κινήται, ὅπου παρέμεινε ἐκεῖ ἐπὶ ἑξάμηνον ἄνευ καμμίας βελτιώσεως, μᾶλλον δὲ χειροτερεύουσα. Ὀδυστευχῆς πατήρ τῆς ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ του ἐπὶ τῇ δεινῇ ταύτῃ συμφορᾷ, πληροφορηθεὶς τὰ θαύματα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου ἀπεφάσισε νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν πρεσβείαν αὐτοῦ ὅπως λυπηθῇ τὴν δύστυχον κόρην του καὶ ἐπιδαμύσει τὴν χάριν του καὶ ἀπαλλάξῃ ταύτην τῆς ἐπαράτου νόσου. Ὄθεν, παραλαβὼν αὐτὴν ἐκ τῆς κλινικῆς, ἀπελπισ μετὰ

τῆς ἐτέρας θυγατρὸς του, τὴν ἔφερεν εἰς τὴν Μοῆν φοροῦσαν τὸν μανδύαν. Μόλις εἰσῆλθεν ἡ κόρη εἰς τὴν Μοῆν ἔκαμε μεγάλην ἀνησυχίαν· εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐκίνει τοὺς πολυελαίους, προσεπάθει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Ἱερόν, ἐκίνει εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἁγίου τὰς κανδήλας καὶ προσεπάθει κάθε ζημίαν νὰ κάμῃ. Ἀδύνατον δὲ ἦτο νὰ προσκυνήσῃ τὸν Ἅγιον. Διὰ νὰ δύνανται δὲ νὰ ἀκούσωσιν αἱ ἀδελφαὶ τὴν λειτουργίαν ἔκλιναν τὰς ἐξωθύρας τοῦ Ναοῦ, διότι ἦτο ἀδύνατον νὰ συνεννοηθοῦν αἱ ψάλτριαι μετὰ τοῦ ἱερέως εἰς τὰς αἰτήσεις ἀπὸ τὰς φωνάς τῆς. Καθ' ἑκάστην ὁ ἱερεὺς ἀνεγίνωσκεν εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἁγίου τοὺς ἑξοκισμούς. Τοῦτο διήρκεσεν ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα. Κατόπιν ἤρρισε νὰ συνέρχεται ὀλίγον ἡ κόρη. Ἐν τῷ μεταξὺ ἔφερον καὶ μίαν πάσχουσαν ἐξ ἐπηρείας πονηροῦ πνεύματος καταγομένην ἐκ Χίου ὀνόματι Ἐλένην, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὴν εἶχον εἰς τὸ Δρομοκαϊτίον. Ταύτην συνώδευεν δὲ ὁ σύζυγός τῆς. Αὐτὴν τὴν νύκτα ὁ πατήρ τῆς κόρης βλέπει εἰς τὸν ὕπνον του τὸν ἅγιον ὅστις τοῦ λέγει : Ἡ Ἐλένη αὔριον τὴν μεσημβρίαν θὰ εἶναι τελείως καλά (ὡς καὶ ἐγένετο). Ἡ Μαρία σου θὰ ἀργήσῃ ὀλίγον σὺν τῷ χρόνῳ ὅμως θὰ θεραπεύεται (ὡς καὶ ἐγένετο ὁμοίως). Παρέμεινε δὲ ἐπὶ ἑξάμηνον εἰς τὴν Μοῆν καὶ ἀνεχώρησε χαίρουσα ἄκραν ὑγείαν.

Ὁ ἅγιος Νεκτάριος, οὔτε εἰς ἐρήμους ἐπορεύθη, οὔτε ἀσκητικούς μεγάλους ἀγῶνας διεξήγαγεν· ἀλλ' ἐντὸς τοῦ κόσμου, ἐν τῇ τύρβῃ καὶ ταῖς περιπετείαις τοῦ παρόντος βίου ζήσας, ἀνήχθη εἰς τοιοῦτον ἐπίφθονον σημεῖον ἀγιότητος, ὡς οἱ μεγάλοι φωστῆρες καὶ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Δὲν ἀνῆλθεν εἰς στύλους, οὐδ' ἀπεχώρησεν εἰς ἡσυχαστήρια, οὐδ' ἀπεδύθη εἰς ἀθλοφόρους δοκιμασίας καὶ μαρτυρικούς διωγμούς καὶ τραγικὰς βασάνους, ὡς οἱ μεγάλοι ἐκεῖνοι ἀγωνισταὶ τῆς ἀγίας ἡμῶν θρησκείας, ἀλλὰ δυνάμεθα εἰπεῖν, ὅτι σύμπας ὁ βίος αὐτοῦ οὐδὲν ἕτερον ἦτο, εἰμὴ συνεχῆς δοξολογία πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἄοκνος φροντίς καὶ ἐνδελχῆς μέριμνα πῶς νὰ ὠφελήσῃ ἠθικῶς καὶ θρησκευτικῶς τὴν πάσχουσαν κοινωνίαν. Ἐξ ἑν τῷ κόσμῳ, ἀλλ' οὐκ ἦν, ὡς λέγει ὁ Σωτήρ, ἐκ τοῦ κόσμου. Περιεπάτει ἐν τῇ γῆ, ἀλλ' εἶχε τὸ σεμνὸν πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς. Ἐφαίνετο ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐβίου ἀγγελικῶς. Ἐφερε σάρκα ἀλλ' ἔζη ὡς ἀκριβῆς τηρητὴς καὶ φύλαξ τῆς παρθενίας. Συνανεστρέφετο μετὰ διαφορῶν προσώπων, ἀλλ' ὁμίλει ὡς πνευματικὸς καὶ ξέ-

νος τοῦ παρόντος κόσμου. Ἡ ὑψηλὴ ἰδεολογία τὸν συνήραξε καὶ τὸ συναίσθημα μιᾶς ἠθικῆς ὑπεροχῆς τὸν διεθέρμαινε, εἰς τὸ νὰ εὐρίσκηται εἰς περιβάλλον νοητὸν γαλήνης καὶ μακαριότητος. Εἰρηνοποιὸς ὁσιότης ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὴν εὐαγγελικὴν ἀρετὴν καὶ ὄνειροπολοῦσα τὴν ἀνέσπερον βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥοδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας σου Σωτήρ, οὐχ' ἤψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ τρεῖς, ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ εὐλόγουν λέγοντες· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Δίς.

Κεκοσμημένη θείαις κροσσωτοῖς, ὡς Ἄνασσα ἔστηκας Θεοῦ ἐκ δεξιῶν θείου φωτὸς διαπορθμεύουσα τὰς φωταυγείας τοῖς μέλουσιν· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οτὴς εἰρήνης ἄρχων μορφωθείς, ἐκ σοῦ τὸ ἀνθρώπινον, ἐπεδήμησεν ἐν γῆ καὶ εἰρηνοποιήσας τὰ σύμπαντα, σὲ προστάσιαν ἀνέδειξε, Θεογενῆτορ Ἀγνή, τοῖς σὲ προστρέχουσι.

Ρεμπωμένον βίον μετελθὼν, τὸ κάλλος ἠμαύρωσα τῆς ψυχῆς μου ὀλικῶς· δι' ὃ τῆ καλλονῇ τοῦ Ἰακώβ προσφεύγω σοι, ἐκλυτρωθῆναι δεόμενος τῆς ἀμορφίας, Ἀγνή, τῶν ἀκαθάρτων παθῶν.

Η ὑπεριτέρα πάντων τῶν κτιστῶν, ὡς Μήτηρ πανάφθορος τοῦ πάντων Ποιητοῦ, τῆς κοσμικῆς προσπαθείας ὑπέροτρον δεῖξόν με τὸν σοὶ κράζοντα· Χαῖρε ἀνγὴ μυστικῆ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

Ο παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, ἐκ πάσης φλογώσεως ρύεται καὶ σέ, καὶ διὰ φέγγους ἀρετῶν ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Γυναῖκες ἀρετῶν μύρα φέρουσαι ὀπίσω σου ἔδραμον, ὃν δὲ ὡς θνητὸν κατέθεντό σε ὑπὸ γῆν, ὡσπερ ζῶντα καὶ αὐθις ἀπέλαβον, ὀρῶσαι τὸ σὸν πάντιμον σῶμα ζωῆς πηγάζον χάριτας.

Θανάτου μετασχὼν νόμοις φύσεως, φθορᾶς δὲ ἀνώτερος, ὦφθης καὶ νεκρὸς τῇ ἀθανάτῳ δωρεᾷ, ὡσπερ ἐν τῇ θήκῃ κατὰκεισαι, ἐκστίλβων ἀφθαρσίας ἀκτῖνας καὶ τῆς ἐγέρσεως τὰ σύμβολα.

Ως ὄντως Ἰερὰ καὶ πανεύσημος, αὐτὴ ἡ νεόφωτος μνήμη σου σοφὴ, ἐν ἣ Αἰγίνης ὁ λαὸς εὐφροσύνης ἀρρήτου ἐμπίπλῃται, δρεπόμενος καρποὺς ἰαμάτων ἐκ τοῦ πανσέπτου σκήνους σου.

Θεοτοκίον.

Ισχὺς ἡ οὐσιώδης καὶ σύμφυτος, Πατὴρ ὑπὲρ ἔννοιαν, σάρκα παθητὴν, ἐκ σοῦ ἀνέλαβεν Ἀγνή καὶ ἀθάνατον ταύτην εἰργάσατο διὰ ζωοποιῶν παθημάτων, οἰκειὰ ἀγαθότητι.

Δεύτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ιαμάτων σε κρατῆρα πολυχεύμονα, Πάτερ Νεκτάριε, ἐπισταμένη σαφῶς, ἡ νεᾶνις ἡ πάσχουσα πιστῶς προσῆλθέ σοι, καὶ ἀπέλαβε τὴν ποθομένην ἴασιν, εὐλογοῦσα τὸν Δεσπότην.

Εὐφραίνεσθωσαν οἱ τῆς Αἰγίνης κάτοικοι, ὅτι ἐπέφανε πηγὴ αὐτοῖς ἀγαθῶν ὁ θεῖος Νεκτάριος, χαρίτων ρεύματα, βρούων πάντοτε καὶ μαρτυρεῖ ὡς ἔδραμεν ἐκ Λαμίας καὶ Ἰάθῃ.

Μυστηρίων σε τῶν ἱερῶν ἐκφάντορα ὁ Λόγος ἔδειξεν, ὡς καθαρὸν τῇ ψυχῇ· δι' ὃ καὶ ἐκπέμπει σοι, Ἄγγελον φύλακα, διασώζοντα ἀπὸ παντοίας βλάβης σε, ὡς λαμπρῶς τινὶ ὄραθη.

Θεοτοκίον.

Ορος ἅγιον καὶ ἐμφανὲς Πανάμωμε, σὺ ἀναδέδειξαι, ἀποτεκοῦσα Χριστόν, τὸν στήσαντα, Δέσποινα, ὄρη, ὡς γέγραπται,

σταθμῶ γνώσεως καὶ σώζοντα τοὺς ψάλλοντας· ὁ Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Ον φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς κτίστην
καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, δεξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοὶ
καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Γενῶς τὸν Ὑπέροχρονον, ἐν χρόνῳ σαρκικῶς καὶ μένεις
πανάφθορος μετὰ τὸν τοκετόν· ὁ γὰρ Θεὸς Λόγος, ὁ ἐκ σοῦ
σαρκωθεῖς, ἐν σοὶ αὐτουργεῖται παράδοξα καὶ ξένα.

Εν θρόνῳ ὡς σύνθρονος, Πατὴρ τῷ Θεϊκῷ, χερσὶ σου ὡς
ἄνθρωπος, βροτοῖς ὁμοιωθεῖς, ὁ Λόγος ὁράται, καὶ συμπλάτ-
τει ἡμᾶς καὶ ἀνακαινίζει τὴν τοῦ Ἀδάμ οὐσίαν.

Ρευμάτων χρηστότητος πηγὴ ζωαστική, χαρίτων τοῦ Πνεύ-
ματος λειμὸν πανευθαλῆς, ἐδείχθης Παρθένε, τεκοῦσα Χριστόν,
τὸν ζωοποιοῦντα τοὺς σὲ ὑπερψοῦντας.

Αγίων Ἀγίαν σε εἰργάσατο, Ἀγνή, ἅγιον ὁ Ἅγιος σκη-
νώσας σῆ γαστρί· δι' ὃ τὴν ψυχὴν μου, ἐναγῆ τῇ φθορᾷ γεγο-
νυῖαν ὄλην, ἁγίασον καὶ σῶσον.

Τοῦ Ἀγίου. Αὕτη ἡ κλητή.

Αὕτη ἡ καινὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, τῆς σῆς πρὸς τὸν Δεσπό-
την ἱερᾶς ἐκδημίας, ἐορτῆ φωταυγῆς καὶ πανήγυρις ζωῆς ὄφθη
πρόξενος, τοῖς σὲ ἀνυμνοῦσι, Νεκτάριε παμμάκαρ.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ νεκταρώδους ῥείθρου τρυφήσωμεν ἐν-
θέως τῶν Ὁρθοδόξων οἱ δῆμοι, καὶ παθῶν τὴν πικρὰν ἀπορ-
ρίψωμεν μέθην κραυγάζοντες· σὲ ὑμνολογοῦμεν, Νεκτάριε παμ-
μάκαρ.

Αρον κύκλω τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, Πάτερ καὶ ἴδε τὰ τέκνα
σου ἐστῶτα περὶ τὴν θείαν σορόν σου καὶ αἰτοῦντα θεομῶς

μετασχεῖν τῶν γλυκέων ναμάτων σου καὶ ἐνωτισθῆναι τῆς πα-
τρικῆς φωνῆς σου.

Πάτερ Παντοκράτορ καὶ Λόγε καὶ Πνεῦμα ἡ μία θεαρχία
καὶ Τρισυπόστατος Φύσις, ἀπὸ πάσης ὀργῆς, καὶ αἰρέσεως
ἡμᾶς διαφύλαττε, ταῖς ἱκετηρίαις τοῦ θεοῦ Νεκταρίου.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀψευδῆς καὶ Παρθένος ἐδείχθης, γεννήσασα ἀσπό-
ρος τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν δ' οἶκτον πολὺν τῶν ἀνθρώπων
τὸ δνειδος λύσαντα, καὶ παλινζωΐας ὀμβρήσαντα τὸν πλοῦτον.

Δεύτερος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ιεραρχικῶς ἠγλαϊσμένος, ὡς ἱεροφάντωρ ἐννομώτατος ὄλος
φῶς τεθέασαι, ὡς περισκεπόμενος ὑπὸ νεφέλης ὄσιε, τοῦ Θεοῦ
Πνεύματος, ἐξ ἧς καθάπερ πέπλον ἀπλώσας, ἔσκεπες τοὺς ὄν-
τας τῷ σῆς Μονῆς Γεμένει.

Βίον ἀκηλίδωτον ἀνύων, θαυμάτων Πάτερ ἐδέξω τὴν
ἐνέργειαν, δαίμονας διώκων μὲν, νόσους θεραπεύων δὲ καὶ
προορῶν, Νεκτάριε, τὰ συμβησόμενα, προέλεγες ἀδήλων τὴν
γνώσιν τῇ τοῦ Παρακλήτου ἐνθέῳ ἐπιπνοίᾳ.

Λέλυσαι σαρκίου τοῦ ρωόδου καὶ ἥρθης πρὸς πόλιν τὴν
οὐράνιον, θησαυρὸν ἀσύλητον, πλοῦτον ἀναφαίρετον, τὸ ἱερόν
σου λείψανον λιπὼν τῇ ποιίμνῃ σου, ἐξ οὗ μετὰ τὴν κοίμησιν
ἔρρει μύρον εὐωδίας εἰς θαῦμα τῶν ὁρώντων.

Θεοτοκίον.

Λάμπουσα ἀγνείας ταῖς ἀκτίσι, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύ-
νης ἀνατέταλκας, ὡς ὄρθρος πολύφωτος τοῖς ἐν σκότει, Δέ-
σποινα, Θεογνωσίας χάριτι καταφωτίζοντα τοὺς σὲ ἀνευφη-
μοῦντας ἐν πίστει καὶ ὑπερψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

*Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.**Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.*

Τὴν ζωοδόχον Πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὸν ναὸν τὸν ἔμψυχον, τὴν σκηνὴν τὴν ἄχραντον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Δίς.

Σωτηριώδη Πηγὴν σε γινώσκωμεν, ἀθανασίας τὸ ὕδωρ προορέουσαν, καὶ τὴν τῆς θνητότητος κάμινον σβεννύουσαν, καὶ ψυχικὰς ἐκκαθαίρουσαν κηλίδας τοῖς Θεοτόκον σε πιστεῖ δοξάζουσιν.

Ιεροτύπως Μωσῆς σὲ προέγραψε στάμιον λυχνίαν καὶ βάτον καὶ τράπεζαν, κιβωτὸν ὑπέρλαμπρον, σκηνὴν ἀγιάσματος, ὧν τὰς ἐκβάσεις ἡμεῖς καθορῶντες, σὲ ἀληθῆ Θεοτόκον δοξάζομεν.

Μετὰ σαρκὸς τὸν ἀσώματον τέξασα, Παρθένος πάλιν διέμεινας, ἄχραντε, ὃ τοῦ ξένου θαύματος! σὺ γὰρ περιέστειλας καθάπερ βρέφος Ἄγνη τὸν σπαργανοῦντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐν τοῖς νέφεσιν.

Ολολαμπὲς ἀνεδείχθης παλάτιον καὶ φωτοφόρος καθέδρα καὶ πάγχρυσος τοῦ ἐπ' ὧμων Δέσποινα χερουβίμ, ὡς γέγραπται, ἐποχουμένου ἀφράστως Θεοῦ Λόγου, ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Υπερνεφῆς ἡ λαμπρότης σου, Πάναγνε, τίς οὖν ἀξίως ἀνέσει τὴν δόξαν σου; σὺ γὰρ ὑπερβέβηκας Ἀγγέλων τὰ τάγματα ἀποτεκοῦσα τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ὃν ἐκδυσώπει ρυσθῆναι με κρίσεως.

Τοῦ Ἁγίου Φωτίζου, φωτίζου.

Φαιδρύνου, λαμπρύνου ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ὡς ἥλιος νέος ἐπὶ σὲ ἀντίειλεν ὁ τοῦ Χριστοῦ ἱερός μιμητῆς καὶ ἀρραγῆς τῶν δογμάτων φύλαξ, Νεκτάριος ὁ πανεύφημος.

Ωθέας! ὦ κάλλους! ὦ αἰωνίου χαρμονῆς! ἡς λαμπρῶς ἠξιώθης ἱερὸν Νεκτάρει' τῆς γὰρ σαρκὸς τοὺς δεσμοὺς παριδῶν ἤρθης πρὸς φῶς τῆς ἀθανασίας τὴν θεῖαν βλέπων ὠραιότητα.

Ωδόξη; ἀρρήτου! ἡς ἀπολαύεις ἀληθῶς ἐν χαρᾷ τῇ ἀλήκτω Πάτερ τοῦ Κυρίου σου' ὅθεν καμὲ ἀδοξίας παθῶν ὡς συμπαθῆς ῥῦσαι καὶ προσδέχου τὴν ταπεινὴν μου ταύτην δέησιν.

Θεοτοκίον.

Υψώθης τεκοῦσα τὸν ὑπερύψιστον Θεὸν τὸν ὑψώσαντα Κόρη γένος τὸ ἀνθρώπινον. Ὅθεν καμὲ ἐκ κοπρίας παθῶν πρὸς ἀρετῶν θείας ἀναβάσεις ὕψωσον, Ἄχραντε, καὶ σῶσον με.

Δεύτερος. Ἄπας γηγενῆς.

Υπερθεν τῆς σῆς φωνῆς ἐπακούσασα πάτερ Νεκτάρει, ἡ νεκρὰ καὶ ἄταφος, ὡς κρατηθεῖσα δεινῷ νοσήματι ὠρθώθη, βηματίζουσα καὶ πόθῳ ἔδραμε τῇ σῇ θήκῃ, ἣν καὶ προσκυνήσασα τὴν τελείαν ἀπέιληφεν ἴασιν.

Στήλην ἀρετῶν καὶ σκεῦος πολύτιμον τοῦ Θεοῦ Πνεύματος τὸ σεπτόν σου Λεῖψανον ὁ Ζωοδότης Λόγος ἀνέδειξεν, ἐν ᾧ πιστῶς προσέδραμεν ἡ ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου τρυχομένη, ὅσιε, καὶ ἰάθη εὐθὺς ἐκ τῆς μαστίγος.

Ολως ἐξεῖπειν ἢ φράσαι ὡς ἔνεστιν οὐδόλως δύναμαι τὰ πολλά σου θαύματα, ἀ καθ' ἐκάστην τελεῖς, Νεκτάρει, τοῖς εὐλαβῶς προστρέχουσι τῇ θεῖα σκέπῃ σου, ἀλλ' ἐκ τούτων πολλοστοῦ ἠψάμην νῦν, ἀνυμνήσας ἐκ πόθου τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Νόμον ἡ σκιά ἐν σοὶ παρελήλυθε, Θεοχαρίτωε' σὺ γὰρ ἀπεκύησας τὸν ἐν Προφήταις προκηρυττόμενον, τὸν ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπαντα, πρὸ Ἑωσφόρου Υἱόν, ὃν δυσώπει πάσης κατακρίσεως λυτρωθῆναι τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Καταβασίαι. Ἄσπας γηγενής.*Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.*

Ἡ Ἐκκλησία ἀγάλλου καὶ ἄδε ἄσματα καινὰ τὸν σὸν βλαστὸν εὐφημοῦσα καὶ ἱερὸν νυμφαγωγὸν Νεκτάριον τὸν ἀριτίως ἡγιασμένον ὀφθέντα.

Ὅμοιον.

Ἰεραρχῶν αἱ χορεῖαι ὑποδεχέσθωσαν φαιδρῶς ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Ὑψίστου, τὸν βιωσάμενον σοφῶς ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις Νεκτάριον τὸν ὑψίνου.

Ὅμοιον.

Καὶ σὺ ἡ Αἴγινα χαῖρε, ὅτι ἐκτίσω θησαυρὸν καὶ θεοδώρητον ὄλβον, τὸ λείψανον τὸ εὐκλεές τοῦ ἱεροῦ Νεκταρίου, ὃν εὐχαρίστως ἀνύμνει.

Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Κόρη ἰκέτευε διὰ παντός σὺν τῷ κλεινῷ Νεκταρίῳ τὸν πολυεύσπλαγγον Θεὸν δοῦναι ἡμῖν τοῖς σοῖς δούλοις τὴν λύσιν τῶν ἐπταισμένων.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ἀσματικῶς συνελθόντες χεῖρας κροτήσωμεν, Δαυϊτικοῖς κυμβάλοις εὐφημοῦντες συμφώνως Νεκτάριον τὸν Μέγαν τὸν ἐν νυκτὶ τῆς κακίας ἐκλάμπαντα ὡς ἑωσφόρον τῆς Θεσίας Ἀνατολῆς καὶ τὴν κτίσιν καταυγάσαντα.

Δαυϊτικῶς τῷ Κυρίῳ ἄσατε πάντες λαοὶ καινὴν χοροστασίαν συγκροτήσαντες ἅμα, ἰδοὺ γὰρ ἤδη ἔλαμψεν ὡς πυρρός ὁ Θεόφρων Νεκτάριος καὶ πρὸς λιμένας τοὺς θείους καθοδηγεῖ τοὺς ἐν τῷ βίῳ θαλαττεύοντας.

Ἦς ἐπαξίως ὑμνήσει τὰς δυναστείας σου ὦ Ζωοδότα Λόγε

ὅτι δέδωκας ἄρι στῦλον καὶ ἐδραῖωμα ἀρραγές τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ σου τὸν θεηγόρον Νεκτάριον ἀληθῶς, τὸν ἐν πίστει σοὶ λατρεύσαντα.

Υπὲρ ὁσμὴν ἀγροῦ πλήρους τοῦ σοῦ Λειψάνου, σοφέ, ἡ εὐωδία πέλει κατευφραίνουσα πάντας, ἐν ᾧ περιεστῶτες πανευλαβῶς, τὴν σὴν μνήμην γεραίρομεν καὶ ὀσφραϊνόμεθα χάριτος τῆς ἐν σοὶ ἐνοικούσης, ὦ Νεκτάριε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, χορεύσωμεν ἐν πνεύματι καὶ σικρητήσωμεν ἀγαλλόμενοι τῇ νεωτάτῃ πανηγύρει τοῦ Ἱεράρχου Χριστοῦ. Βασιλεῖς καὶ Ἀρχοντες συνελθέτωσαν καὶ τὸν δι' ἀρίστης νοῦς ἱερουργίας, ἑαυτὸν θεώσαντα, ἐν τῷ θύειν ἀναιμάκτως καὶ ἐγγίξειν τῷ ἀλήτῳ εὐφημείτωσαν. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι τὸν τῆς σεπτῆς Χριστοῦ ποιμνης θεόσοφον ποιμένα συνδραμόντες μακαρίσωμεν. Τῆς ἀληθείας τὸν θησαυρὸν, τῶν κλονουμένων τὴν βάσιν, τῆς θεηγορίας τὴν λυχνίαν, τῆς ἀνομίας τὸν πέλεκυν τὴν καλλίρροον πηγὴν τῆς Ἐκκλησίας, τῶν ἀπορορήτων τὸν ἐπόπτην, τῆς ἀφθαρσίας τὸ καλλιστεῖον, τὴν τῆς Αἰγίνης παραμυθίαν καὶ τῶν δαιμόνων καταλύτην δξύτατον ἄσμασι θεηγόροις ἐγκωμιάζοντες, οὕτως εἴπωμεν: Πανάγιε Νεκτάριε, ὁἶνον ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ νέκταρ τῆς ἀγάπης καὶ σῶσον τὴν ποιμνὴν σου ταῖς ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός, Θεοτοκίον.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, προκύψασα γὰρ ἄνωθεν ἡ Παντάνασσα Μητροπάρθενος ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς ἀνυμνοῦντας Αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ Ἀρχοντες συντροχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα, κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν τοὺς θανάτῳ κρατουμένους πρὶν ἀπολύσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπεραγνον Μητέρα συνελθόντες εὐφημήσωμεν. Τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ, τὴν φωτοφόρον νεφέλην, τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυ-

τέραν, τὴν ἔμψυχόν τε κιβωτόν, τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότη
Θρόνον, τὴν μανναδόχον χρυσεάν στάμνον, τὴν κεκλεισμένην
τοῦ Λόγου πύλην, τὴν πίντων χριστιανῶν τὸ καταφύγιον,
ἄσμασι θεηγόροις ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἶπωμεν. Παλάτιον τοῦ
Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς τῆς οὐρανῶν Βασιλείας.
Οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἡ γ' καὶ σι' ἐκ τῶν Κα-
νόνων τοῦ Ἁγίου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου
Χρυσόστομου, τῇ 13 Νοεμβρίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον..

Μεγαλυνάρια.

Τὸν ἐν Ἱεράρχαις νεοφανῆ καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὸν ἀστέρα
τὸν νεανῆ τῆς Ὁρθοδοξίας τὴν ἀσειστον κρηπίδα Νεκτάριον
τὸν Θεῖον ὕμνοις τιμῶμεν.

Χαίροις Πενταπόλεως ὁ ποιμὴν, χαίροις τῆς Αἰγίνης πολι-
σῆχος καὶ βοηθός· χαίροις εὐσεβείας τὸ τροπαιὸν τὸ νέον καὶ
τὸ τῆς ἀσεβείας τέλειον ἦτημα.

Φύλαττε καὶ φροῦρει ταῖς σαῖς λιταῖς, Νεκτάριε Πάτερ, τὴν
σεπτὴν σου ταύτην Μονήν. Ἴδου γὰρ προστρέχει τῇ θεῖᾳ σου
πρεσβείᾳ ἐν πίστει προσκυνούσα τὸ θεῖον Σῶμα σου.

Δίστιχον.

Νέκταρ ζωῆς πότισον Ἀρχιεράρχα

Γεράσιμον πλέξαντα τάδε σοι μέλη.

Κανὼν Περὶ κλητικῶς

*Εἰς τὸν ἐν Ἁγίοις Πατέρα ἡμῶν Νεκτάριον Μητροπο-
λίτην Πενταπόλεως, οὗ τὸ τίμιον καὶ Ἁγιον Λείψανον
σώζεται ἐν τῇ νήσῳ Αἰγίνης.*

Ποίημα Γερασίμου Μικραγιαννανίτου.

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον. Εἶτα τὸ
Θεὸς Κύριος τετράκις καὶ τὰ ἐπόμενα τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ Ἱεράρχου τῷ πανσέπτῳ λείψανῳ οἱ ἐν κινδύνοις συ-
νεχόμενοι πλείστοις προσπέσωμεν κραυγάζοντες ἐκ βάθους ψυ-
χῆς, Ἁγιε Νεκτάριε, ὡς πιστῶν ἀντιλήπτω, πρόφθασον καὶ
λύτρωσαι τῆς παρούσης ἀνάγκης τοὺς προσιόντας, Πάτερ, ἐκ
ψυχῆς τῇ ἱερᾷ προστασίᾳ τῆς σκέπης σου.

Δόξα. Ὁμοιον.

Ὡς τοῦ Σωτῆρος μιμητῆς καὶ θεράπων καὶ ἱεράρχης καὶ
σφόδρος οἰκονόμος τὴν ἐξουσίαν εἰληφας πλουσίαν ἐκ Θεοῦ, λύειν
τὰ νοσήματα καὶ παρέχειν ἐκάστῳ, Πάτερ, τὰ αἰτήματα τὰ σω-
τήρια ὄντως· διὸ καμὲ πρὸς τρίβον τῆς ζωῆς ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ
θανάτου κυβερνήσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ὑσιωπήσωμεν ποτέ, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν
οἱ ἀνάξιοι, εἰ μὴ γὰρ σὺ προτίτασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρ-
ρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν
ἐλευθέρους οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα. ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους
σώξεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν'. καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πόνων ὀχληρῶν ἡμᾶς λύτρωσε Πάτερ. Γ. Μ. Μ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Πληγέντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν παθῶν ταῖς βολίσι, τῇ

μοτώσει τῶν σῶν εὐχῶν, Νεκτάριε Πάτερ, ἵασαί με σοὶ γὰρ προσήλθον ὁ τάλας δεόμενος.

Ονοῦς μου πεπώρωται ἀληθῶς καὶ τοῦ σώματός μου ἐξησθένησεν ἡ ἰσχὺς, ἀλλ' ἤδη σὺ πάτερ τὴν ὑγίαν ἐν ἀμφοτέροις παράσχου καὶ σῶσόν με.

Νοσοῦντων ταχύτατος ἰατρὸς καὶ τῶν θλιβομένων ἀντιλήπτωρ καὶ ἀρωγὸς ὀφθαίς, Ἱεράρχα, θεία νεύσει, τὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα.

Θεοτοκίον.

Ωραῖος προῆλθε καθὼς Θεὸς μορφῆ ἐν βροτείᾳ ἐκ γαστροῦ σου παρθενικῆς, ὁ Λόγος λυτρούμενος τὸν κόσμον ἐξ ἀλογίας παθῶν, Παναμώμητε.

ᾠδὴ γ. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νεκρωθεὶς τῇ κακίᾳ, ὀδυνηρῶς ἔρριμμαι, τῆς ἀναισθησίας τῷ τάφῳ οἴμοι τί γένομαι; ἀλλὰ θαρρήσας σοι, οὐκ ἀπογνώσομαι, Πάτερ, ὅθεν μὴ παρίδῃς με ἐξαπολλύμενον.

Οδυνώμενον σφόδρα τῶν ἀναγκῶν καύσωνι καὶ τῶν ἀλγυνῶν ταῖς ἐφόδοις περιστατούμενον, σὺ μὲ κυβέρνησον πρὸς σωτηρίας λιμένα, καὶ τῶν πόνων κούφισον, Πάτερ, τὸ ἄλγος μου.

Χειμαζόμενον σάλῳ ἁμαρτιῶν, ὅσις, τῶν σῶν πρεσβειῶν τῷ ἰστίῳ πρὸς τὸν ἀκύμαντον ὄρμον μὲ ἵθυον τῆς ἀληθοῦς μετανοίας, ἵνα μακαρίζω σε, Πάτερ Νεκτάριε.

Θεοτοκίον.

Λερωθεὶς συμβουλία τοῦ δυσμενοῦς, Ἄχραντε, ἔσβεσα ψυχῆς μου τὸ κάλλος καὶ παρεχάραξα τὴν ὄραιότητα τῆς ἀρχικῆς εὐπρεπείας καὶ νῦν μεταγνόντα με, αὐθις ὀράϊσον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου, Ἱεράρχα, δε

πάντες τῇ σῇ πρεσβείᾳ προστρέχομεν, ἵνα ρυσθῶμεν παντοίων ἐκ συμπτωμάτων.

Επίβλεψόν ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε . . .

Αἴτησις καὶ τὸ κάθισμα.

ᾠχος β'. Πρεσβεία θερμῆ.

Πηγὴ δαψιλῆς θαυμάτων ἀναδέδεικται ἡ θεία σορὸς, Νεκτάριε, τοῦ σκήνους σου, ψυχὰς ἀποκαθαίρουσα καὶ δαιμόνων τὴν λώβην διώκουσα καὶ ἐμπιπλῶσα χαρᾶς πνευματικῆς τοὺς προσιόντας, Πάτερ, ἐκ πίστεως.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκου Κύριε.

Ησορὸς τῶν λειψάνων σου τῶν σωμάτων παύει τὰ ἀρωσθήματα καὶ ψυχῶν λύει τὰ κύματα, ἐνεργεῖα, Πάτερ, Θεῖο Πνεύματος.

Ρῶσιν θείαν πρυτάνευσον τοῖς ἐν ἀσθενείαις ποικίλαις στέγουσι καὶ δαιμόνων τὴν ἐνόχλητιν, Πάτερ, ἀποδώξον ἐκ τῶν δούλων σου.

Ωσπερ ρεῖθρα θεόβρυτα, τὰ τῶν ἰαμάτων βλύσον χαρίσματα καὶ παθῶν σβέσον τοὺς ἀνθρακας καὶ τὸν τῆς ψυχῆς μου ξήρανον βόρβορον.

Θεοτοκίον.

Νομοθέτην καὶ Κύριον ὑπὲρ νόμον Κόρη φύσεως τέξασα, ἀνομίας μου τὸν κλύδωνα πρᾶννον τῇ αὔρα νόμφ τοῦ Πνεύματος.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ηρεμον ζῶην καὶ ἀτάραχον, Νεκτάριε, καὶ σκανδάλλον ὑπερτέραν κοσμικῶν τοῖς τιμῶσί σε παράσχου, Παναοίδιμε.

Μάστιγι τῶν σῶν παρακλήσεων, Νεκτάριε, ἀποδώξον δαιμόνων τὴν πληθύν, τὴν μαστίζουσαν ἀθλίως τὴν καρδίαν μου.

Αγρυπνος φρουρός και προστάτης και υπέρμαχος και αντίληψις, Νεκτάριε, γενοῦ τοῖς προστρέχουσι τῇ θήκῃ τῶν λειψάνων σου.

Θεοτοκίον.

Σκεῦος ἐκλεκτὸν Θεοῦ Πνεύματός με ἔργασαι τὸν ὑπάρχοντα δοχεῖον πονηρόν, ὡς σκηνὴ τοῦ Θεοῦ Λόγου, Παναμώμητε.

Ῥδὴ σ'. Τὴν δέξιν ἐκχεῶ.

Αμπτῆρά σε οἱ πιστοὶ νεόφωτον ἐπιστάμενοι, Νεκτάριε Πάτερ, τῇ ἱερᾷ σου προστρέχουσα σκέπῃ, ἵνα ἐκ πάσης ρυσθῶμεν ζοφώσεως και ἐλλαμφθῶμεν τῷ νοῦ, πολιτείας τῆς Θείας ταῖς χάρεσιν.

Υπέκλυσα τῇ φθορᾷ ὁ ἄθλιος, ὡς ἠψάμην τοῦ καρποῦ τῆς ἀπάτης, ἔνθεν Χριστοῦ μακρυνθεὶς τὰς εὐθύνas τῆς ἀγνοσίας μου ἤδη εἰσπράττομαι· ἀλλὰ σύ, Πάτερ, συμπαθῶς, ὡς ποιμὴν ἀληθῆς με ἀνάκτησαι.

Τὴν αὐτὴν λειτουργίαν, Ἅγιε, ἀναφέρων ἐν ὑψίστοις τῷ Λόγῳ, τοὺς ἐμπαρέντας δικτύους τῆς ὕλης και ἐμπεσόντας κακίας εἰς βάρανθρα, ἀνύψωσον πρὸς ἀρετῶν τὰς ἀρίστας ὑψώσεις, Νεκτάριε.

Θεοτοκίον.

Ρυόμενος, τοὺς ἀνθρώπους, Ἄχραντε, ὁ Δεσπότης τῆς ἀρχαίας κατάρas, ἐκ τῆς γαστρὸς σου ὡς βρέφος προῆλθεν ὁ Ποιητὴς τῶν αἰῶνων και Κύριος και ἐθεούργησεν ἡμῶν τὴν οὐσίαν ὡς ὁ μόνος Φιλάνθρωπος.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου, Ἰεράρχα, ὅτι πάντες τῇ σῇ πρεσβείᾳ προστρέχουσα, ἵνα ρυσθῶμεν παντοίων ἐκ συμπτωμάτων. . . .

Αχραντε, ἡ^εδιὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις παρὰ τοῦ ἱερέως και τὸ Κοιτάκιον.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν

Πεπτωκότων ἐπανόρθωσις γέγονας και τῶν κλονουμένων, Νεκτάριε, στήριγμα, ἐν ὑστέροις τοῖς καιροῖς, παρὰ Κυρίου δοξασθεὶς· ἀλλὰ και νῦν τῶν καθ' ἡμῶν φρουαττομένων τὴν ὀρμὴν ταπεινώσας κατάβαλε, ἄφεςιν τῶν πταισμάτων, λύτρωσιν τῶν σφαλμάτων και φωτισμὸν παρὰ Θεοῦ τοῖς τιμῶσί σε δωρούμενος.

Και εὐθὺς τὸ Προκείμενον.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

Τι ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ;

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται και εἰσελεύσεται και ἐξελεύσεται και νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται, εἰμὴ ἵνα κλέψῃ και θύσῃ και ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσιν και περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ και οὐκ ὢν ποιμὴν, οὐ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον και ἀφήσιν τὰ πρόβατα και φεύγει και ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ και σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ, και οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλός, και γινώσκω τὰ ἐμά, και γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. Καθὼς γινώσκει με ὁ Πατήρ, ἀγὼ γινώσκω τὸν Πατέρα· και τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐτῆς ταύτης, ἀκεῖνα με δεῖ ἀγαγεῖν· και τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι και γενήσεται μία ποιμνὴ, εἰς ποιμνὴν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἰεράρχου...

Και νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου....

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ολως ἐκ νεότητος τὴν ἀφθαρσίαν ποθήσας νυκτὸς καὶ ἡμέρας τε νόμους τοὺς τῆς χάριτος ἐμελέτησας ἔνθεν δὴ ἤνεγκας ὡς ξύλον εὐῶδες τοὺς καρποὺς τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, δι' ὧν ἐκάστοτε τρέφεις τῶν πιστῶν τὴν διάνοιαν καὶ θάλπεις τὰ φρονήματα τῶν εἰλικρινῶς προσιόντων σοι καὶ διασκεδάζεις, Νεκτάριε, τοῦ ψεύδους τὴν ἀχλύν, ὡς καθαρώτατον σκῆνωμα, τῆς Τριάδος, Ὅσιε.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. ..

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ωρούμενος κύκλω τῆς ψυχῆς μου ὡς λέων ἐχθρὸς ὁ δόλιος, πειρᾶται καθ' ἐκάστην κατάβρωμα ποιῆσαι, τὸν ἰκέτην σου, Ὅσιε· σὺ οὖν τὰς μύλας αὐτοῦ σύντριψον οὐρανόθεν.

Σωματίων εὐρωστίαν καὶ ψυχῶν εὐεξίαν, Πάτερ Νεκτάριε, καὶ λύσιν ἀθυμίας καὶ πάσης ἐριθείας τοῖς βοῶσι πρυτάνευσον· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αλγηδόνων ποικίλων πειρασμῶν ψυχοφθόρων καὶ περιστάσεων καὶ φθόνου καὶ κακίας καὶ πάσης βασκανίας ἀνωτέρους διάσωζε τοὺς σὲ τιμῶντας πιστῶς, Νεκτάριε παμμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Ιλαστήριον θεῖον ἀνεδείχθης τεκοῦσα τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς τῆς καταδίκης, ὡς δόντα ἐκουσίως ἑαυτὸν τῷ Γεννήτορι λύτρον ὑπὲρ τῶν πολλῶν, Παρθένε Θεοτόκε.

ᾠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Πληγῶν τὰ ἔλκη καὶ ἀνιάτους ὀδύνας καὶ πάρεσιν μελῶν τε καὶ τῶν ἄρθρων ἴασαι παμμάκαρ τῇ θεῖα χειροουργίᾳ.

Αθανασίας περιφανῆ σε λειμῶνα ἐπιστάμενοι, Νεκτάριε, αἰτοῦμεν τῆς ὁσμῆς ρυσθῆναι θανάτου αἰωνίου.

Τὰ τῶν δαιμόνων σμήνη τὴν θεῖαν σου κλῆσιν, Πάτερ φρόντισιν ὡς πῦρ ἀναλίσκον· ὅθεν ἐξ ἀνθρώπων διώκονται ταχέως.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἐτέχθη ὁ γεννηθεὶς πρὸ αἰῶνων, καθὰ γέγραπται, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀρρεούστως, σώζων, Θεοτόκε, τοὺς σὲ ὑπερψοῦντας.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ρανίσιν Ἰεράρχα τῶν θείων σου χαρίτων τὴν χειρωθεῖσαν καρδίαν μου ἄρδευσον, ἵνα Χριστῷ ἐκβλαστήσῃ καρπὸν εὐπρόσδεκτον.

Γαλήνην καὶ εἰρήνην καὶ πατρικὴν ὑπόθεσιν, ὡς συμπαθῆς εὐλογία, Νεκτάριε, τῇ θεολέκτῳ Μονῇ σου παράσχου, Ὅσιε.

Μακρούνας τὴν ψυχὴν μου παθῶν τῆς τυραννίδος τοῖς τοῦ Χριστοῦ δικαιώμασι δούλωσον, τὰς τοῦ νοός μου δυνάμεις, Πάτερ Νεκτάριε.

Θεοτοκίον.

Μητρὰν ἄνδρε Παρθένε μετὰ τοῦ Νεκταρίου τὸν σὸν υἱὸν καὶ Θεὸν καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμῶντων τὰ μεγαλεῖά σου.

Τὸ Ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ μεγαλυνάγια.

Τὸν τῆς εὐσεβείας νέον πυρσὸν καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὸν ἀκοίμητον ὀφθαλμόν, τὸν ἐκ Σηλυβρίας ἀστράψαντα ἄρτίως, Νεκτάριον τὸν θεῖον ἕμοις τιμήσωμεν.

Χαίροις ὁ νεόρρευτος ποταμὸς ὁ τὴν Ἐκκλησίαν ταῖς ἀύλοις ἐπιρροαῖς ἄδων καὶ εὐφραίνων καὶ τὴν τῆς δυσσεβείας πλήμμυραν κατακλύζων, Πάτερ Νεκτάριε.

Λάμπας ἐν τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, ὡσπερ θεῖος λύχνος ἀπαστράπτεις διὰ παντός ἐν τῇ οἰκουμένῃ, Νεκτάριε παμμάκαρ, τῶν θεῶν σου θαυμάτων τὰ σελαγίσματα.

Εκ παιδὸς ποθήσας τὴν ἀρετὴν, ἔφθασας εἰς μέτρον ἡλικίας τῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ Ἀρχιερέων ἀρχέτυπον ἐδείχθης, κρησθεῖς, Πάτερ, ἐλαίῳ ἀγαλλιάσεως.

Χαίροις τεθλιμμένων ὁ ἀρωγὸς καὶ τῶν δαιμονώντων ὁ ταχύτατος ἰατὴρ, χαίροις ὁ θεράπων ὁ νέος τῆς Τριάδος, Νεκτάριε Θεόφρων, πιστῶν ὁ θέμεθλος.

Τοῦ Εὐαγγελίου ταῖς καλλοναῖς ἐκλελαμπρυσμένος ὡς ὥραθης δι' ἀρετῶν, τῆς Ὁρθοδοξίας τὰ δόγματα σφραγίζεις καὶ βεβαιοῖς τὸν λόγον, Πάτερ, τῆς πίστεως.

Χαίροις τῆς Αἰγίνης ὁ θησαυρὸς καὶ τῶν Ὁρθοδόξων ἀντιλήπτωρ καὶ ὁδηγός, χαίροις τῆς Ἑλλάδος ἀγλαΐσμα τὸ νέον, Νεκτάριε παμμάκαρ, σκέπε τὴν νῆσόν σου.

Θεῖαις ἀγλαΐαις προσομιλῶν, δόξης οὐρανόυ, Ἱεράρχα, θεαρχικῶς ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου παθῶν τῆς σκοτομῆνης καὶ φωτισσον φωτὶ με τῆς θείας γνώσεως.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων...

Τὸ τρισάγιον. *Τὰ συνήθη τροπάρια, ἐκτενῆς καὶ ἀπολυσις, μεθ' ἧν ψάλλομεν τὰ ἐξῆς.*

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πᾶσιν ἀντιλήπτωρ καὶ φρουρὸς καὶ παραμυθία καὶ σκέπη γενοῦ, Νεκτάριε, τοῖς προσερχομένοις σοι, Πάτερ, ἐκ πίστεως καὶ τὸ θεῖον σου λείψανον κατασπαζομένοις ὁ Θεὸς ἐδόξασεν ἐνθέοις χάρισι, λύων πειρασμῶν καταγίδα καὶ τὴν τῶν δαιμόνων μανίαν φλέγων τῷ πυρὶ τῆς μεσιτείας σου.

Ὅμοιον.

Χρῆσμα περικείμενος σεπτὸν πρὸς τὸ καταπέτασμα, Πάτερ,

τὸ ἐπουράνιον, χαίρων προσεχώρησας ὡς ἱερώτατος ταῖς ἀκτίσι τοῦ βίου σου καθωραΐσμένος καὶ λαμπρῶς θεούμενος τῷ Θεῷ Πνεύματι ὄθεν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας πρὸς τῆς ἀπαθείας τὸν ὄρθρον καὶ ἡμᾶς ὁδήγησον, Νεκτάριε.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθηναι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν Ἁγίων καὶ τῆς Θεοτόκου τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.

Δίστιχον.

Νέκρωσιν ζωῆς, Νεκτάριε, παράσχου
Γερασίου φθίνοντι ταῖς ἁμαρτίαις.

Οἴκος Εἰκοσιτέσσερες.

**Εἰς τὸν ἐν Ἀγίαις Πιτέραι ἡμῶν Νεκτάριον
Μητροπολίτην Πενταπόλεως.**

Ποίημα Γερασίου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ορθοδοξίας τὸν ἀστὲρα τὸν νεόφωτον

Καὶ Ἐκκλησίας τὸ νεόδμητον προτείχισμα

Ανυμνήσωμεν καρδίας ἐν εὐφροσύνῃ.

Αναλάμπας γὰρ ἐσχάτως πάντας εὐφρανε

Καὶ κατέρριψεν ἀθέων τὰ φουάγματα

Τούτω ψάλλομεν· χαίρεις, Πάτερ Νεκτάριε.

Ἀνθρωπος οὐρανόφρων ἀνεδείχθης ἐν κόσμῳ, Νεκτάριε Χριστοῦ Ἱεράρχα, καὶ σὺν τῇ ὑλικῇ σου σαρκὶ ἀθανάτου ζωῆς εὐμοιρεῖς κάρπωσιν, διό σου ἐξιστάμενος τὴν ἔνθεον ζωὴν βοῶ σοι.

Χαῖρε δι' οὗ οἱ πιστοὶ ὑψοῦνται,

Χαῖρε δι' οὗ οἱ ἐχθροὶ θαμβοῦνται

Χαῖρε τῆς σοφίας κρατῆρ ὁ θεόβουτος,

Χαῖρε τῆς κακίας πρηστήρ ὁ νεότευκτος,

Χαῖρε οἶκος ἀγιώτατος ἐνεργείας θεϊκῆς,

Χαῖρε βίβλος θεοτύπων πολιτείας τῆς καινῆς,

Χαῖρε ὅτι ἀρτίως ἠμιλλήθης Ἁγίοις,

Χαῖρε ὅτι ἐμφρόνως ἐχωρίσθης τῆς ὕλης,

Χαῖρε λαμπρὰ τῆς πίστεως ἔγερσις,

Χαῖρε σφοδρὰ τῆς πλάνης καθαίρεσις,

Χαῖρε ἐν ᾧ ἀφθαρσία χορεύει,

Χαῖρε δι' οὗ νῆσος Αἴγινα χαίρει.

Χαίροις, Πάτερ Νεκτάριε.

Βλέμματι διανοίας ἔτι ὄν νεανίας κατοπεύσας τὴν θεῖαν ἀκτῖνα, κατελάμφθης τὸν νοῦν ὑπ' αὐτῆς καὶ τὰ σκότη τοῦ κόσμου φυγών, Ὅσιε, φωτὸς ἀγνοῦ εὐράμενος πηγὴν αὐτῇ ἐκραύγαζες χαίρων. Ἀλληλοῦτα.

Γεωργῶν τὴν καρδίαν ἀληθείας ἐν ἤθει τὴν κακίαν ἀπόσω· ἐκ παίδων καὶ ζωῆς καρποὺς φέρεις ἀγνοῦς, ὡσπερ κλῆμα Χριστοῦ εὐθαλές, Ἄγιε, ἐξ ὧν ἡμεῖς τρυφῶντες νῦν κραυγάζομεν πρὸς σέ τοιαῦτα.

Χαῖρε τὸ κλῆμα τῆς ἀφθαρσίας,

Χαῖρε τὸ νέκταρ τῆς ἀμβροσίας,

Χαῖρε τῶν πατρῶων θεσμῶν ἐπισφράγισις,

Χαῖρε τῶν δογμάτων τοῦ Λόγου βεβαίωσις,

Χαῖρε πέτρα ἢ πολύτιμος τῆς Σκηνῆς τῆς νοητῆς

Χαῖρε στέφος τὸ νεόπλοκον νύμφης τῆς πνευματικῆς,

Χαῖρε ὅτι ἐφάνης ὡς νεόδροπτον ὁδόν,

Χαῖρε ὅτι ἐδείχθης ὡς θεόδεκτον δῶρον,

Χαῖρε ἀστὴρ ὁ νέος τῆς πίστεως,

Χαῖρε λαμπτὴρ τῆς δόξης τοῦ Κτίσαντος,

Χαῖρε ἠθῶν ζωηφόρον ταμεῖον,

Χαῖρε σεπτῶν ἀρετῶν ἐκμαγεῖον,

Χαῖρε, Πάτερ Νεκτάριε.

Δόξαν τὴν τῆς σοφίας ὀλικῶς ἀγαπήσας τὴν θεοῦ ἡρετίσω παιδείαν, ἦν ἀφθόνως ἐκ παίδων ἀντλῶν τῆς ζωῆς σου ἀρχῆθεν τὸν ροῦν ἔφηννας, ρυθμίσας σου τὰ βήματα πρὸς οἶκον τὸν οὐράνιον ψάλλων. Ἀλληλοῦτα.

Ἐχων τὸν θεῖον φόβον ὡς ζωῆς, πᾶτερ, νόμον ἀποκρούσω
βουλὰς τῶν ἀνόμων ἐν τῇ βύζαντος γὰρ γεγονώς, τὸ Κυρίου
συνήκας φαιδρῶς θέλημα ἐν ᾧ πολιτευόμενος τοὺς πάντας συγ-
κινεῖς βοᾷν σοι.

Χαῖρε φωτὸς οὐρανόθεν τέκνον,

Χαῖρε τερπνὸν εὐσεβείας δένδρον,

Χαῖρε τῆς τοῦ κόσμου ἀπάτης ὑπέρτερος,

Χαῖρε τῆς τοῦ Λόγου ἀγάπης ἀνάπλευς,

Χαῖρε στάχυς ὁ πολύφορος γεωργίας ζωτικῆς.

Χαῖρε ὄρυξ ὁ νεόθρεπτος εὐκαρπίας ψυχιῆς,

Χαῖρε ὅτι ἐκ βρέφους τῶν γηίνων ἀπέστης,

Χαῖρε ὅτι ἐμφρόνως τῷ Θεῷ ἀνετέθης,

Χαῖρε Χριστοῦ ὁ θεῖος ἀκόλουθος,

Χαῖρε κλεινῶν ὁσίων ὁμόζηλος,

Χαῖρε πιστῶν τὸ νεόρρυτοννάμα,

Χαῖρε νοῶν τὸ πανεύσομον κράμα,

Χαῖρε, Πάτερ Νεκτάριε.

Ζωοδώρητον ὄλβον ἐκ πηγῶν ἀκένωτων ὡς σοφὸς καὶ εὐ-
θύφρων πλουτήσας, φερωνύμως ρημάτων ζωῆς ἀφθονίαν ἐμβάλ-
λεις ψυχαῖς ἄσπετον πρὸς ῥύθμισιν, Νεκτάριε, τῶν ἅμα ψαλλόν-
των Κυρίῳ. Ἀλληλούϊα.

Ἦκουσε προσευχῆς ὁ Δεσπότης ἐξ ὕψους ὅτ' ἐν θλίψει
ἐβόησας τοῦτο· τῇ θαλάσῃ ἐπέταξας γὰρ στήσαι κύμα πνιγμὸν
ἀπελοῦν, Ὅσιε· ἐβόων σοι δὲ ἅπαντες τὸν κίνδυνον φυγόντες
ταῦτα.

Χαῖρε λιμὴν τῶν χειμαζομένων,

Χαῖρε πυρσὲ τῶν θαλαττευόντων,

Χαῖρε τῆς Τριάδος θεράπων ὁ γνήσιος,

Χαῖρε τῆς εἰρήνης μεσίτης καὶ σύσκητος,

Χαῖρε φοῖνιξ ὁ ὑψίκωμος οὐρανίων δωρεῶν,

Χαῖρε ῥεῖθρον τὸ θεόβρυτον ἀθανάτων ἀμοιβῶν,

Χαῖρε ὅτι καθεῖλες τῆς θαλάσσης τὸν σάλον,

Χαῖρε ὅτι ἐκτήσω τὸ πρωτόκτιστον κάλλος,

Χαῖρε Χριστοῦ τὸ νέον ἐκλόγιον,

Χαῖρε πιστῶν κοινὸν φυλακτήριον,

Χαῖρε λειμῶν ἀρετῶν πολυτρόπων,

Χαῖρε θημῶν ἀγαθῶν θεοσδότων,

Χαίροις, Πάτερ Νεκτάριε.

Θεῖον θώρακα ὡσπερ ἐνεδύσω ἐν Χίῳ ὑπηρέτου τοῦ Λό-
γου τὸ σχῆμα καὶ ὡς βέλη βαλῶν κατ' ἐχθρῶν τὰς βολίδας
τῶν πόνων τῶν σῶν, καιρία καρδίας αὐτῶν ἐπληξας Θεῷ ἐν
ἀπαθείᾳ ψάλλον. Ἀλληλούϊα.

Ιχνεσιν ἐπιβαίνων παλαιῶν ἱερέων διαπρέπει λαμπρῶς ἐν Αἰγύπτῳ· μύρω γὰρ οὐρανίῳ χρισθεὶς ἱεράρχης, ἀνέσπερον φῶς ἤστραψας, ἀγάζον, ὦ Νεκτάριε, τὸ ποίμνιον βοῶν τοιαῦτα.

Χαῖρε τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου.

Χαῖρε ἀγῆ τρισηλίου φέγγους,

Χαῖρε τῶν Πατέρων ἐν πᾶσιν ὁμότροπος,

Χαῖρε ἱερέων ὁ νέος διάκοσμος,

Χαῖρε ὁῦτις ὁ θεόπνευστος τῶν δογμάτων τῆς ζωῆς,

Χαῖρε κρίνον εὐωδέστατον τοῦ λειμῶνος τῆς τρυφῆς,

Χαῖρε ὅτι ἐφάνης κλέος ἱεραρχίας,

Χαῖρε ὅτι ὠράθης τύπος ποιμαντορίας,

Χαῖρε εἰκὼν ἀρίστης βιώσεως,

Χαῖρε λαμπὰς αὐλοῦ θεώσεως,

Χαῖρε κανὼν τῆς ἀρχιερωσύνης,

Χαῖρε κρατὴρ τῆς θεορρημοσύνης,

Χαίροις, Πάτερ Νεκτάριε,

Κόσμιος μὲν τῷ εἶδει, ὑψηλὸς δὲ τῇ πράξει καὶ ἀπέριττος ὤφθης καρδίᾳ, τὸν Δεσπότην γὰρ ἰχνηλατῶν καὶ τὴν τούτου εἰκόνα ἐν σοὶ ἔγραψας, τάθ' ὑπὲρ νοῦν ἐπόπτευσας, Νεκτάριε ψάλλον. Ἀλληλούϊα.

Λάμπας ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὡς Ἀπόστολος ἄλλος διαχεῖς τὸν

τῆς χάριτος λόγον καὶ ἀυγάξεις ἐν ζόφῳ ψυχᾶς καὶ υἱοὺς βασιλείας πιστοὺς ἔδειξας, μάκαρ, τοὺς δεξαμένους σε, βοῶντας σοὶ ἐκ πόθου ταῦτα·

Χαῖρε ὁ στύλος τῆς Ἐκκλησίας,

Χαῖρε ἡ σάλπιγξ τῆς εὐσεβείας,

Χαῖρε ὁ καθάρας ψυχῶν τὴν κατάστασιν,

Χαῖρε ὁ ὀρθώσας ἡθῶν τὴν παρέκκλισιν,

Χαῖρε γνώμων ἐμπειρότατος νοσημάτων καρδιῶν,

Χαῖρα ἴαμα σωτήριον καρδιῶν ἀσθενουσῶν,

Χαῖρε ὅτι κηρύττεις μετανοίας τὸν ὄρον,

Χαῖρε ὅτι σαλπίζεις τὸν ζωήροτον φόβον,

Χαῖρε βροτῶν πρὸς Θεὸν ἡ οικείωσις,

Χαῖρε πολλῶν πασχόντων ὑγίανσις,

Χαῖρε κρητὶς ἀρραγῆς κλονουμένων,

Χαῖρε βαλβὶς ἀκλινῆς εὐδρομούτων,

Χαίροις, Πάτερ Νεκτάριε.

Μυστηρίων τοῦ Λόγου λειτουργὸς καὶ ἐπόπτης ὡς καθάρας τὴν φρέναν ἐγένου, ἔνθεν τὰς λογικὰς προσφορὰς τῷ τιθέντι ἀμώμῳ ἀμνῷ ἔθυσας ἀμέμπτως τῷ ποιήσαντι τὰ δῶρα ἀναφέρων καὶ κράζων. Ἀλληλούϊα.

Νέκταρ δικαιοσύνης, ὡς ἀλλόμενον ὕδωρ, ἀναβλύξεις καιρῷ
5

ἀνομβρίας, ᾧ μεθύσκεις, κατὰ τὸν Δαυΐδ, Ἐκκλησίας τὰς πλήρεις αὐχμοῦ αὐλακας, ἐξ ὧν καρποὶ ἐφύησαν σεπτῇ σου κορυφῇ βοῶντες.

Χαῖρε ψυχῶν ταλαιπώρων ἕαρ,

Χαῖρε ζωῆς πολυχεῦμον φρέαρ,

Χαῖρε ὁ γεμάτους τῆς θείας χρηστότητος,

Χαῖρε ὁ ἐκφάντωρ Θεοῦ ἀγαθότητος,

Χαῖρε δρόσος νεοστάλακτος, εὐφροσύνη τῶν πιστῶν,

Χαῖρε ἄστρον νεοφώτιστον, κατασχύνη τῶν ἐχθρῶν,

Χαῖρε ὅτι ἐκχέεις ὕδωρ θεογονασίας,

Χαῖρε ὅτι ξηραίνεις ὀχετοὺς ἀθεΐας,

Χαῖρε λαῶν Ὁρθοδόξων κλείσμα,

Χαῖρε πολλῶν κλονουμένων ἔρεισμα,

Χαῖρε σταγῶν ἐξ αὐλοῦ ἀβύσσου,

Χαῖρε ροῇ ἐκ πηγῆς Παραδείσου,

Χαίροις, Πάτερ Νεκτάριε.

Ἐένος πέλει ὁ τρόπος, ᾧ Νεκτάριε, ὄντως, πολιτείας σου θείας ἐν κόσμῳ· τίς γὰρ οὐκ ἐκθαμβεῖται ἐν σοὶ διὸ ἐν τῇ νῦν γενεᾷ ἄψευστα λαμπρῶς ἐπιστοποιήσας τὰ πάσαι θεῖα θέσμια ἄδων. Ἀλληλούια.

Ὅλος ὢν ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς βροτὸς κατὰ φύσιν, τὴν ψυχὴν ὑπὲρ φύσιν τῷ Λόγῳ ἀτενῶς προσηλοῖς καὶ τὸ φῶς παρ' αὐτοῦ

ὡς θεόφρων λαβών, Νεκτάριε, ἐκχέεις ἀνεπίφθονον ὡς φάρος τοῖς βοῶσι ταῦτα.

Χαῖρε τὸ σκεῦος τῶν χαρισμάτων,

Χαῖρε ἡ κρήνη τῶν ἰαμάτων,

Χαῖρε Ἐκκλησίας τοῦ Λόγου ἡ ἀγκυρα,

Χαῖρε εὐπροπείας τῆς θείας ἐμφάνεια,

Χαῖρε βότρυς ὁ μελίστακτος γλυκασμοῦ ζωαρχικοῦ,

Χαῖρε ἄρωμα ἠδύπνοον μύρου τοῦ πνευματικοῦ,

Χαῖρε ὅτι ἐδέξω τῶν θαυμάτων τὴν χάριν,

Χαῖρε ὅτι ἐλαύνεις τῶν δαιμόνων τὴν ζάλην,

Χαῖρε ᾧδὴ Ἀγγέλων εὐαρμοστός,

Χαῖρε μολπὴ ἀνθρώπων θεάρεστος,

Χαῖρε λαμπρὸν ἀφθαρσίας πυξίον,

Χαῖρε καινὸν θεουργίας δοχεῖον,

Χαίροις, Πάτερ Νεκτάριε.

Πυρωθεὶς αὐτουργία Παρακλήτου τῇ θεῖα, σοφὲ Πάτερ Νεκτάριε, ὡσπερ λύχνος θεῖω πυρὶ ἐξαφθεῖς τοῖς ἐν νήσῳ Αἰγίνῃ πιστοῖς ἔφανας τῆς θείας ἰλαρότητος τὴν αἴγλην δαιμιλῶς λαλοῦσιν. Ἀλληλούια.

Πριζοθεὶς ἐν τῇ πέτρα τῶν Χριστοῦ θελημάτων, ἀκραιφνῆς θεωρὸς τῶν αὐλῶν, ἐν θεμέθλῳ στεροφῶ σὴν Μονήν, ἱερώτατε,

τὴν εὐαγῆ ἔπηξας, ἡ δὲ τιμῶσα πόνους σου βοᾷ σοι εὐχα-
ρίστως πάνυ.

Χαῖρε σφραγίς τῆς Ὁρθοδοξίας,

Χαῖρε προσηστὴρ τῆς κακοδοξίας,

Χαῖρε φθειρομένης σοφίας κατάργησις,

Χαῖρε πλανωμένης παιδείας κατάπτωσις,

Χαῖρε πύργος ἀκαθαίρετος Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ,

Χαῖρε μάχαιρα ἡ τέμνουσα σοφιστείας τοῦ ἔχθρου,

Χαῖρε ὅτι σφραγίζεις τὸν θεσμόν τῆς ἀγάπης,

Χαῖρε ὅτι συντρίβεις τὸν δεσμόν τῆς ἀπάτης,

Χαῖρε σοφῶν ματαίων ἡ σύγχυσις,

Χαῖρε πιστῶν ἡ ἄρηκτος σύναψις,

Χαῖρε δι' οὗ ἱεράρχαι κοσμοῦνται,

Χαῖρε δι' οὗ μωρολόγοι τροποῦνται,

Χαίροις, Πάτερ Νεκτάριε.

Σωτηρίας λιμένα ὡς σοφὸς κυβερνήτης ἀνέδειξας τὴν
θεῖαν Μοῆσιν σου· ἐν αὐτῇ αἱ ἐκ ζάλης παθῶν κοσμικῶν χειμα-
σθεῖσαι ψυχαὶ εὗραντο γαλήνην ὑπερκόσμιον σὺν σοὶ ἀναβοῶ-
σαι Θεῷ τὸ Ἀλληλούϊα.

Τῆς φθορᾶς τοὺς χιτῶνας ἀπορρίψας ἐμφρόνως ἀφθαρ-
σίας στολὴν ἐνεδύσω· ὄθεν ἀφθαρτον ὑπερφυῶς τὸ σὸν πρό-

σκαρον σκῆνος ἐν γῇ πέφανται τὰ πῆματα ἰόμενον τῶν σοὶ
ἀναβοῶντων ταῦτα·

Χαῖρε τὸ θαῦμα τῶν εὐσεβούντων,

Χαῖρε τὸ τραῦμα τῶν ἀπιστούντων,

Χαῖρε τῆς μελλούσης ἐγέρσεως σύνθημα,

Χαῖρε τῆς παρούσης σκαιότητος σύντριμμα,

Χαῖρε θρίαμβος τῆς πίστεως ἑπαλξις τῶν εὐσεβῶν,

Χαῖρε ἵνδαυμα τῆς χάριτος ἑκπληξις τῶν ἀσεβῶν,

Χαῖρε ὅτι ἐμφαίνεις ἀληθείας τὴν δόξαν,

Χαῖρε ὅτι ἐμφορᾷς ἀνομίας τὸ στόμα,

Χαῖρε χαρὰ πιστῶν καὶ κραταίωμα,

Χαῖρε φθορὰ ἀπίστων καὶ ἥττημα,

Χαῖρε δι' οὗ ἐδοξάσθη ὁ Λόγος,

Χαῖρε δι' οὗ κατεπλάγη ὁ κόσμος,

Χαίροις, Πάτερ Νεκτάριε.

Υπερχέων τὰ ρεῖθρα ἰμαμάτων πλουσίως, ἀγατὲ τοῦ Χρι-
στοῦ ἱεράρχα, τὸν βυθὸν ἐξαντεῖς τὸν βυθὸν καὶ ὑγιάν ὀμ-
βρίζεις ἡμῖν χρήσουσιν· Χριστοῦ γὰρ ὡς ἀκόλουθος ἴσαι τοὺς
κραυγάζοντας Κυρίῳ· Ἀλληλούϊα.

Φλέγεις τὴν τῶν δαιμόνων φρυγανώδη μαρίαν πυρὶ τῶν
ἱερῶν σου θαυμάτων καὶ ταχὺ βοηθῶν τοῖς πιστοῖς βαλλομέ-

νοις τυχόν ὑπ' αὐτῶν, Νεκτάριε, παρέχεις πᾶσιν ἴασιν, διδάσκεις τε βοᾶν σοι ταῦτα·

Χαῖρε ἡ ρῶσις τῶν ἀσθενούντων,

Χαῖρε ἡ λύσις τῶν δαιμονιώντων,

Χαῖρε παρειμένων ταχεῖα ἀνόρθωσις,

Χαῖρε πυροεσόντων τελεία ἀπάλλαξις,

Χαῖρε ὅτι ἐν τῷ φρέατι ὕδωρ βρούεις δαψιλές,

Χαῖρε ὅτι ἐπευλόγησας Αἴγιναν ταῖς σαῖς εὐχαῖς,

Χαῖρε ὁ διανοίξας τὴν Θεοῦ εὐσπλαγγίαν,

Χαῖρε ὁ διαλύσας τὴν τῆς γῆς ἀνομβρίαν,

Χαῖρε πηγὴ θαυμάτων πολύρρυτε,

Χαῖρε φωστήρ Ἑώας πολύφωτε,

Χαῖρε Μονῆς τῆς σεπτῆς σου δομήτωρ,

Χαῖρε τῶν σῶν φοιτητῶν ἀντιλήπτωρ,

Χαίροις, Πάτερ Νεκτάριε.

Χάρις τοῦ Παρακλήτου δαψιλῶς ἐξεχύθη τῇ θήκῃ τοῦ σπτοῦ σου λειψάνου· ὄθεν ἔμπροσθεν ταύτης τρανώς αὐτοσυργεῖται πιστῶν καρδιῶν κάθαρσις καὶ σώματος ἡ ἴασις τῶν ἅπανστα ἀδόντων· Ἀλληλούϊα.

Ψάλλειν παναρμοσίως τὸν Τρισάγιον Ὑμνον Θεῷ ἡξιομένος ἀλήκτως δέξαι τὸν δε τὸν ταπεινὸν μου ψαλμόν, οἷα πα-

τῆρ συμπαθῆς Ἄγιε, καὶ ἄνωθεν εὐλόγησον βοῶντα σοι ἐν πόθῳ αὐθις·

Χαῖρε ὁ γόνος τῆς Σηλυβρίας,

Χαῖρε τὸ σθένος τῆς εὐσεβείας,

Χαῖρε τῆς Αἰγίνης τὸ Θεῖον ἀγλαίσμα,

Χαῖρε τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης ὠράισμα,

Χαῖρε κλέος καὶ ὑπόδειγμα ἀκραιφνῶν Ἱεραρχῶν,

Χαῖρε σκέπη καὶ διάσωμα εὐλαβῶν Μοναζουσῶν,

Χαῖρε ὅτι ὑπάρχεις τῶν Ποιμένων ἀκρότης,

Χαῖρε ὅτι ἐφάνης τῶν Πατέρων φαιδρότης,

Χαῖρε δι' οὐ παθῶν καθαρθήσομαι,

Χαῖρε δι' οὐ Θεῷ προσαχθήσομαι,

Χαῖρε τῶν σῶν ὕμνων προστασία,

Χαῖρε ψυχῆς τῆς ἐμῆς θυμηδία,

Χαίροις, Πάτερ Νεκτάριε.

Ὁ θεσπέσιε Πάτερ Ἐκκλησίας λαμπρότης, Νεκτάριε Χριστοῦ Ἱεράρχα· δεδεγμένος ἡμῶν τὴν ὠδήν, αἰωνίαν χαρὰν ἐν θεῷ δώρησαι τοῖς πίστει εὐφημοῦσι σε καὶ ψάλλουσι Χριστῷ τῷ Λόγῳ. Ἀλληλούϊα.

Καὶ αὐθις τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ὁρθοδοξίας τὸν ἀστέρα τὸν νεόφωτον

Και Ἐκκλησίας τὸ νεόδητον προτείχισμα

Ἀνυμνήσωμεν καρδίας ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἀναλάμπας γὰρ ἐσχάτως πάντας εἴφρανε

Καὶ κατέρραξεν ἀθῆων τὰ φρυγάματα

Τούτῳ ψάλλομεν· χαίροις, Πάτερ Νεκτάριε.

Δίσιχον.

Χαράς κοινωνῶν Νεκτάριε τῆς θείας
Χαροποίησον Γεράσιμον σὸν δούλον.

Οἱ ἁγιοὶ Παῖδες Ἐκκλησίας...
 τῆς ἁγίας...
 καὶ τῆς...
 τῆς...